محمد حسینؒ و برادرش سید محمد راد و پسر محمد عظیمؒ و عبداللہ سلمہم ربہم حضرت میاں عبداللہ فرزند
چہارم حضرت محمد ایوب در جوانی رحلت کردند یک فرزند گذاشتند محمد نعیم نامی
که لا عقب لہ رحلت کردند حضرت میاں عبدالرحیم فرزند پنجم حضرت محمد ایوب
ایشان بانواع کمالات آراستہ بودند در قریہ میراخوران از غنداب کہ نہر قندہار است
قلعہ نیک و باغہای دلکشا و جہانداری بارونق بہم رسانیدہ بودند صاحب عزو
افتخار بودند صہر مؤلف این کتاب بودند بعمر چہل سالگی تقریباً در عین جوانی در
۱۲۹۹ھ رحلت فرمودند دو فرزند خلف گذاشتند میاں عبدالاحد میاں عبدالحلیم
میاں عبدالاحد شخصے باہمت و اہمت بود در سفر حجاز بین الحرمین الشریفین در
۱۳۲۹ھ انتقال نمود دو فرزند خلف گذاشتند میاں محمد عمر میاں محمد فاروق میاں
محمد عمر را یک فرزند است میاں حسام الدین ۔ میاں محمد فاروق را نیز یک فرزند
مسمی ولی محمد سلمہم ربہم حضرت میاں حاجی میاں عبدالحلیم فرزند دوم حضرت عبدالرحیم
بعمر ۶۵ سالگی وقت تحریرہا بحمد الٰہی بکمال رفاہیت در قید حیات اند چہار فرزند دارد
میاں محمد حسین محمد معصوم غلام نقشبند غلام قادر سلمہم ربہم حضرت میاں غلام حسین
فرزند ششم حضرت میاں محمد ایوب بود از احوال او لادش آگہی نشد حضرت
میاں عبدالکریم فرزند ہفتم حضرت محمد ایوب اند الیوم معمر ترین حضرات مجددیہ در قندہار
غالباً وجود شریف ایشان است بعمر ہفتاد سالہ تقریباً در قریہ شیخ چالاکی از غنداب
قندہار بر مسند بزرگان قائم اند از علوم متداولہ و نسبت طریقہ حظے وافر دارند سلمہ ربہ
ایشان را دو فرزند میاں غلام احمد نام فرزند ثانی کہ صغیر سن اند معلوم نشد میاں غلام
از چند سال در ہند بطریق آزادگی میگذارند در قندہار یک پسر دارد عبداللہ جان سلمہ ربہ

۱۲۹۹ھ

حضرت غلام النبی فرزند دوم حضرت غلام حسن قدس سرہما بودند حضرت ایشان بعد از تحصیل علوم ظاہری کسب کمالات باطنی از خدمت والد خود نمودہ اند و مجاز گردیدہ۔ صاحب عمدہ کہ فرزند ایشان است میفرماید کہ نامہ ارشاد و بدستخط جد شریف بنام حضرت ایشان نزد فقیر موجود است احوال و خوارق عادات حضرت ایشان از بعضے صاحب عمدہ نوشتہ اند۔ مؤلف گوید حکایتے از کرامات ایشان مسموع از بزرگان خود دارم و آن اینکہ در ۱۲۳۰ھ کہ حضرت قیوم جہان قدس سرہ بسفر حجاز رفتند ہر دو پسران حضرت غلام النبی قدس سرہ بسبب آنکہ مرید شان بودند ہمرکاب داشتند در سفر دریا وقتے در نیم شب از غلبہ طوفان کشتی ایشان در ورطہ ہلاک آمد حضرت قیوم جہان ہر دو صاحبزادگان یعنی حضرت محمد فضل اللہ و حضرت ضیاء الحق را فرمودند توجہ بوالد خود کنید و استخلاص از طوفان جوئید ہم در آن شب حضرت ایشان در قندھار بودند با جامہ ہائے تر در خانہ خود در آمدند و فرمودند بچہ ہا را مر فرمودند کہ از غلام نبی مدد جوئید حاضر شدم بفضل الٰہی کشتی از ہلاک نجات یافت جامہ ہائے خود را مے شلیدند و آب شور از ان میریخت۔ والعلم عند اللہ تعالیٰ۔ در ۱۲۳۶ھ ہزار و دو صد و سی و شش در ماہ جمادی الاول بعمر پنجاہ و شش سال در قندھار رحلت فرمودند و شمالی شہر بقدر نیم میل در مقبرہ علیحدہ مدفون گردیدند ایشان را پنج پسر خلف شد حضرت محمد فضل اللہ شاہ ضیاء الحق حضرت شمس الدین میان ولی محمد میان محمد افضل حضرت حاجی محمد فضل اللہ فرزند نخستین حضرت غلام نبی اند مخفی نماند کہ جملہ فرزندان حضرت غلام نبی قدس سرہ این دو برادر عینی یعنی حضرت محمد فضل اللہ و حضرت محمد ضیاء الحق امتیاز کلی داشتند سبب امتیاز حقیقۃ بمضمون کریمہ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ است و بظاہر فرزندیت

حضرت بی بی صاحبہ کلان قدس سرہا کہ بنت اخت حضرت قیوم جہان قدس سرہ و دختر حضرت سید عطاء اللہ بخاری است میباشد و حضرت بی بی صاحبہ خلیفہ اعظم وجانشین اکرم حضرت قیوم جہان بودند و بسا بشارت عالیات از زبان حق ترجمان حضرت قیوم جہان در حق حضرت بی بی صاحبہ وارد شدہ است در عمدہ مذکور است

در سفر آخرین حجاز نیز حضرت بی بی صاحبہ معہ ہر دو فرزندان خود ہمرکاب قیوم جہان و سربراہ قافلہ بودند چنانچہ جد امجد در عمدۃ المقامات احوال کشف و کرامات و نقل اجازت نامہ ارشاد کہ حضرت قیوم جہان بی بی صاحبہ را دادہ اند و احوال سفر حرمین الشریفین و رجوع بمزار پرانوار حضرت صفدر کرار رضی اللہ عنہ بامر حضرت سید الابرار صلی اللہ علیہ وسلم و انتقال حضرت بی بی صاحبہ در مزار شریف واقع ملک بلخ بتفصیل نوشتہ است الحاصل بعد رحلت حضرت بی بی صاحبہ ہر دو برادر رجوع بوطن افغانستان کردند حضرت شاہ ضیاء الحق قدس سرہ در حدود کابل سکونت اختیار نمودند و حضرت ایشان صاحب ترجمہ در قندہار مسند نشین حضرت والد ماجد خود گردیدند تولد حضرت ایشان در قندہار ۱۲۰۴ھ واقع شدہ بعد حصول علوم ظاہری برائے اخذ نسبت باطن والد خود رجوع بحضرت قیوم جہان کردند و تا حیات او شان سفراً و حضراً در حضور مرشد خود ماندند و از حضرت ایشان اجازت نامہ ارشاد کہ عطا شدہ است نقل آن در عمدہ مسطور است۔ کتاب عمدۃ المقامات تصنیف حضرت ایشان است در سفرہائے حرمین الشریفین گذرش بر بلاد سند و بلوچستان مے افتاد و خلق اللہ کثیر از انفاس مبارک ایشان فیضیاب شدہ اند کہ تا الیوم احفاد و خلفاء ایشان در این بلاد بیرون از احصا است حضرت ایشان در علوم ظاہر فرید دہر و وحید عصر بودند گاہے کہ توجہ بنظم میفرمودند در نہایت عذوبت

از میفرمودند تیمناً چند بیتے از آن ایراد مے رود۔

کردم اگر زجان تنِ خود را فدائے دل — افشاند حام نثار محقر بپائے دل
رو بیشتِ پایہ تخت اقالیم سبع زن — گریافتی گدائی دولت سرائے دل
عالم شنید نعرۂ لبیک عبد لیش — نشنیدۂ تو نعرۂ یارب بنائے دل
بینی نہان عیان و نکوئی عیان نہان — واقف اگر شوی ز تہ پردہائے دل
آخر چرا بشیشۂ گردون نمے رسد — سنگ ندا ز دامن کوہِ صدائے دل
تیرلیست مختفی بسوائے دل نغ خون — واقف از دوست اہلِ دلم یا خدائے دل

مرآتِ دل ز زنگِ حوادث مکدر است
فضل از دوام ذکرِ خدا کن جلائے دل

آخر بعمرِ پنجاہ و چہار سالگی تقریباً در حدود سنہ ۱۲۳۰ ہزار و دو صد و سی و ہشت ہم در قندہار رحلت فرمودند و در جنبِ والدِ مکرم خود آسودند رحمۃ اللہ تعالیٰ رحمۃً واسعۃ حضرت ایشان را سوائے بنات پنج فرزند بودند حضرت شاہ حاجی عبد القیوم میان عبد اللہ میان عبد القادر میان عبد اللطیف میان غلام احمد۔ میان عبد اللہ در جوانی لاولد رحلت نمودند میان عبد اللطیف و میان عبد القادر ہر دو در صغر سن رحلت نمودند حضرت حاجی شاہ عبد القیوم فرزند نخستین و مسند نشین حضرات آبا و اجداد کرام بودند بشارتِ تولدِ ایشان و تعیین نامش بطریق الہام از بی بی صاحبہ کلان قدس سرہا بوالدِ شریفش ہم در بلخ رسیدہ بودند در حدود سنہ ۱۲۲۰ ہزار و دو صد و بست حضرت ایشان در قندہار تولد شدہ اند تحصیل علومِ ظاہری از اجلۂ علما وقت ہم در قندہار نمودند و تربیتِ باطن و سلوکِ طریقت از حضرتِ والدِ ماجدِ خود یافتہ اند تبتل و انقطاع

وتوکل واتباع شیوۂ مرضیۂ ایشان بود بر طبعش صفت جلالیت غالب سوانح عمری
وملفوظات مبارکش وکراماتش آخوند سید علی سندھی ھالائے در کتابے علیحدہ مسمی
بقدسیات قیومی تفصیل واتباع نوشته است احوال تفصیلش ازان کتاب باید
جست که این کتاب گنجایش آن ندارد آخر در ۱۲۷۱ھ ہزار و دو صد و ہفتاد و یک در
شہر قندہار رحلت فرمودند وہم در آن سال وبائے عظیمی در شہر قندہار افتادہ بود که
چندین صد کس روزانه شکار آن بلیه بود منقول است که روزے حضرت ایشان فرمودند
که این بلا را لقمه چرب باید ما میرویم شمایان را بخدا سپردیم ہمان روز یا روز دیگر
ایشان بمرض وبا بیمار شدند روز دیگر انتقال فرمودند واندر آن سال بعد رحلت حضرت
ایشان دیگر کسے را گزندے ازان بیماری نرسید منقول است که روزِ وفات حضرت
ایشان نظر بکتاب ہائے خود کردہ فرمودند که مولویان را باقی مانند وما رفتیم حضرت ایشان
از صحبت اغنیا و سلاطین متنفر بودند ہرگاہ مے شنیدند که کسے از امرا بخدمتش مے آید
بیرون شہر بمقبرۂ والد وجد بزرگواران خود تشریف مے بردند خادمان را میفرمودند
اگر کسے آید بگوئید فلانے بیرون رفته است روزے حاکم وقت بے اطلاع بر دروازہ سرا
رسیدند نوکرش سبقت کردہ بخدمت عرض کرد که سردار صاحب اینک رسیدند حضرت
ایشان فرمودند بابا چکنم که رسیدند ہم چنانچه بر مصلے نشسته بودند نشسته ماندند حاکم
وقت آمدہ باادب تمام دورتر بر بوریائے مسجد نشستند ساعتے جمله در سکوت بودند
آخر او رخصت پذیر گشت آخر در سنه مذکورہ انتقال فرمودند و در جنب والد خود
جا گرفتند رحمه الله تعالے حضرت ایشان سوائے بنات ہشت فرزند داشتند
حضرت حاجی عبد الرحمان حضرت غلام عبید الله محمد مجتبیٰ غلام محمد عبد الستار عبد الفتاح

عبد الحق محمد امین۔ محمد یحییٰ و غلام محمد و عبد الستار و عبد الفتاح و محمد امین این ہر پنج
صاحبزادہ در صغر سن رحلت نمودند میان عبد الحق در حین ایام شباب بغرقابی آب
رود ار غنداب شہید شدند در حدود ۱۳۱۲ھ لاولد رحلت کردند فرزند نخستین حضرت
ایشان قدوۃ العارفین قبلتی و والدی و مرشدی حضرت شیخ عبد الرحمان المجددی
القیومی قدسنا اللہ تعالیٰ بسرہ الاقدس بودند تولد حضرت ایشان در ۱۲۴۴ھ ہزار و دو صد و
چہل و چہار در شہر قندہار واقع شدہ تربیت اول ایام طفلی از والد ماجد خود یافتہ اند
چون بسن شعور رسیدہ اند تحصیل علوم از علماء وقت چون مولوی حبیب اللہ صاحب
مصنف مختنم در اصول فقہ و غیرہ مشغول شدہ اند در سن ہفدہ سالگی از تحصیل علوم
ظاہری فراغت یافتہ از والد ماجد خود تحصیل نسبت قیومی پرداختہ اند و در ۱۲۶۰ھ
بخدمت والد مکرم خود و تمامی عیال و اطفال بسفر حرمین الشریفین رفتہ اند بعد یک
سال سکونت آن دیار شریف رجوع از راہ سندہ بقندہار نمودہ اند و بعد رحلت
والد ماجدش در ۱۲۸۰ھ بر مسند ارشاد نشستند و بسا خلق اللہ از برکات انفاس
مبارکش بساحل نجات بل بساحت معرفت رسیدند سوانح عمری حضرت ایشان با بیان
ملفوظات مبارکات و کرامات و تحریرات علمی و وظائف یومی و لیلی جملہ کمترین غلامانش
مؤلف این کتاب در کتابے علیحدہ مسمی بہ انیس المریدین بتفصیل در مقدار دو صد صفحہ
نوشتہ طبع کنانیدہ است ہر کہ ارادہ تفصیل احوال حضرت ایشان کند آن کتاب
مطالعہ فرمایند کہ در آن سوائے امور مذکورہ فوائد جلیلہ ثبت است سفر حرمین الشریفین
ہفت مرتبہ کردہ بودہ در ۱۲۹۰ھ بعد انصرام غزوات افغانستان با عیال و اطفال ہجرت
کردہ تقریباً پنج سال در مکہ معظمہ و برخے در مدینہ منورہ و قلیلے در طائف گذرانیدند

بعد از ان بامر حضرت سرور کائنات مفخر موجودات علیہ وعلیٰ آلہ الصلوٰۃ الطیبات المبارکات از آنجا رجوع فرمودند در بلاد سندھ بجہتہ استدعائے مخلصین رخت اقامت انداختند و عالم عالم اہل سندھ از بحر فیوضاتش سیراب و فیضیاب گردیدند و چون سر تفتیش مجموعۂ اخلاق محمدی بود چیز ہائیکہ از سلف صالح در کتب دیدہ مے شود در وجود مبارکش برائی العین دیدہ مے شد در آخر عمر شریف از خلق روگردان شدہ آنقدر توغل در عبادت کردند کہ از دیدنش حیرت مے افزود آخر بحکم كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ در ۱۳۱۵ھ ہزار و سہ صد و پانزدہ تاریخ دوم ذی قعدہ روز جمعہ وقت اشراق بعمر ہفتاد و یک سال انتقال فرمودند اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ در دامانہ کوہ گنجہ جنوبی شہر حیدرآباد بمسافت ہفت کروہ مدفون گشتند مسجد و احاطہ بزرگ سنگی و خانقاہ غلامانش بنا کردہ اند قصہ وفات و علامات بینات کہ در آن روز ظاہر شدہ مراثی و تواریخ ارتحال جملہ در انیس المریدین بتفصیل مسطور است از آنجملہ چند بیتے کہ اخوند لطف علی املا کردہ در تحریر مے آید :-

ہزار آہ ازین رنج و درد و ملال
کہ شد ناگہان زاتصال انفصال

شہ عبد رحمان مولائے ما
بمعنی و صورت عدیم المثال

ز نسل مجدد شہ ملک دین
شد از فضل قیوم صاحب کمال

زہے جامع علم و رشد و ہدے
زہے قامع جہل و کفر و ضلال

زہے غوث دوران و قیوم دین
سر جملہ اقطاب تاج الرجال

طریقت چنان یافت زو تازگی
چو از خواجہ احرار و میر کلال

ز فیضش جہات جہان بہرہ مند
چہ مشرق و چہ مغرب و جنوب و شمال

دریغا کزین دار ناپائدار ۔۔۔ نموده بدار البقا ارتحال
دریغا که بگذشت قیوم دهر ۔۔۔ قوام جهان گشت از اعتدال
چه سازم بیان از غم فرقتش ۔۔۔ زبانم درین گفتگو هست لال
بروحش پیاپے و بر مرقدش ۔۔۔ رسد رحمت از حضرت ذوالجلال
پے سال تاریخ و ترحیل او ۔۔۔ نمودم چو دی در دل خود خیال

ز هاتف شنیدم که با صدق گفت (۱۹۴)
ز دارے بہ دارے نمود انتقال (۲۱ / ۱۱)

۱۹۴
۱۱۲۱
۱۳۱۵

حضرت ایشان را پنج پسر بودند غلام فضل الله عطاے قیوم هر دو در صغر سن وفات یافتند محمد حسن محمد حسین عبد الله که او نیز در صغر سن رحلت کردند مؤلف کتاب گرفتار ہوا و ہوس ضائع کنندهٔ عمر عزیز بعث محمد حسن آثم است که نام خود در زمرهٔ اولاد بزرگان نویسد اما چونکه سلسله وار نوبت بنامش رسید بناچار بندے از جا اصلی خود مینویسد تولد فقیر ۱۰ ماه شوال ۱۲۷۸ھ هزار و دو صد و هفتاد و هشت در شهر قندهار بوقوع آمده در ظل عاطفت حضرت قبله و کعبه خود تربیت یافته مزاوله کتب متداوله برخے از حضرت ایشان و برخے از فضلاے وقت حسب قسمت خود بوقوع آمده از سن شعور تا که عمر بعدد سی و هفت سال رسید در خدمت حضرت والد شریف خود در سفر و حضر همرکاب مانده حضرت

[illegible]

ایشان خدمت عیال و فقرا و شرف امامت نماز در آخر عمر شریفش بر این ناقابل منت
نهاده بودند به ارشادات عالیات مراتب سلوک چه عنایتها که بحال کمترین غلامان
خود مبذول فرمودند اما چه حاصل حرمان بکم قسمتی خود است که با وجود چندین التفات‌ها
گرانمایه همچنین ناقابل و بے حاصل ماند۔ آرے ؎

تهیدستان قسمت را چه سود از رهبر کامل
که خضر از آب حیوان تشنه مے آرد سکندر را

ازین عمر در گذشته که ذکر الوحشة وحشة مینویسد که وقت تحریر این کتاب
که عمر بے حاصلم به شصت و دو رسیده و سنه هجری ۱۳۴۰ هزار و سه صد و چهل است
این دوراز کار را سه فرزند موجود اند عبد الله عبد الستار محمد هاشم ابقاهم الله تعالی سواء الصراط
تولد عبد الله در سنه ۱۳۰۵ هزار و سه صد و پنج واقع شده و در سن هفده سالگی از علوم مروجه
معقول و منقول فارغ التحصیل شده اند استعداد نیک در عربیت بهم رسانیده
وفقه الله لما یحب و یرضی این فرزند عزیز را یک پسر است بعمر پنج سالگی مسمی غلام علی
اوصله الله الی غایة ما تمناه۔ فرزند دوم عبد الستار تولدش ۱۳۱۱ هزار و سه صد و یازده
از علوم متداوله بقدر قسمت خود بهره مند شده اند این فرزند را وقت تحریر دو پسر است
غلام فاروق بعمر هفت سالگی غلام عثمان بعمر شش سالگی سلمهم ربهم۔ محمد هاشم
تولدش هزار و سه صد و بست و سه بعمر دوازده سالگی از حفظ کلام مجید و مبادی علوم
فارغ شده از حسن اتفاق سنه حفظ او از لفظ حافظ هاشم ۱۳۳۵ بر آمده و درین وقت
در مدارس اسلامیه بطلب علم مشغول وفقه ربه۔ فرزند دوم حضرت قبله قدس سره
برادر حقیقی فقیر حضرت محمد حسین میباشند تولدش در سنه ۱۲۸۸ هزار و دو صد و هشتاد و هشت

است تحصیل علوم مروجہ بعضے از حضرت والد بعضے از فضلائے وقت باتمام رسانیدہ اند
بکمال فضائل موصوف اند طبع شعری در نہایت عذوبت دارند عمر عزیزش وقت
تحریر بہ پنجاہ و دو رسیدہ سلمہ ربہ ایشانرا در اینوقت دو فرزند میان محمد اسماعیل
زین العابدین میان محمد اسماعیل بانواع فضائل محلّٰی از علوم متداولہ استعداد خوب
حاصل نمودہ اند ایشانرا دو فرزند کہ نواسہ ہائے مؤلف کتاب اند میان محمد اسحاق
بعمر ہفت سالگی محمد ابراہیم بعمر چہار سالہ سلمہما بہما زین العابدین صغیر السن اند
سلمہ ربہ فرزند دوم حضرت جد شریف حضرت غلام عبید اللہ بودند مشہور بحضرت
غلام جان تولد او شان در ۱۲۲۶ھ از برادر کلان خود کہ قبلہ و کعبہ مؤلف دو سال
خورد تر اند از علوم منقول و ظائف و اوراد و بہرہ نیک داشتند در سلوک باطن
کامل و مکمل بودند سہ بار بشرف باریابی حرمین الشریفین مشرف شدہ اند دفعہ سوم
تاریخ نہم ذی قعدہ ۱۲۹۱ھ در مکہ معظمہ رحلت نمودند و در شبیکہ مدفون شدند
برلوح مزارش این ابیات مؤلفہ حضرت محمد عمر صاحب مجددی والد حضرت ابوالخیر
دہلوی نوشتہ اند:-

کرد حضرت غلام جان چو فات	نقشبندی مجددی آگاہ
شب شنبہ نہم ذی قعدہ	یافت جا در حریم بیت اللہ
بدعا گفت سال فوت عمر	
برّد اللہ قبرہ و ثراہ (۱۲۹۱)	

حضرت ایشان سہ فرزند خلف گذاشتند میان غلام دستگیر میان محمد صالح
میان محمد مقیم۔ میان غلام دستگیر تولدش ۱۲۸۳ھ سنین عمر عزیزش پنجاہ و سہ سال

در ۱۳۳۷ھ ہزار و سہ صد و سی و ہفت بست و پنجم ربیع الاول انتقال فرمودند۔ پنج فرزند خلف گذاشتند میان محمد ابراہیم میان عبدالحکیم میان محمد معصوم میان غلام محی الدین میان عزیز اللہ این ہر دو صاحبزادہ اخیر الذکر نواسہ ہائے فقیر اند و خورد سال اند سلمہما ربہما۔ میان محمد ابراہیم و میان عبدالحکیم و میان محمد معصوم ہر سہ برادر بہم عینی اند تا وقت تحریر اولاد ذکور ندارند و ہر سہ طالب علمان و بصلاح اند سلمہم ربہم میان محمد صالح فرزند ثانی عم فقیر عمرش وقت تحریر تقریباً پنجاہ و چہار سال در شہر قندہار سکونت دارند ایشان را سہ فرزند۔ میان محمد عارف میان محمد قاسم سوم صغیر السن از نامش آگہی نیست میان محمد عارف بعمر بست و دو سالگی یک فرزند دارد مسمی عبدالقادر سلمہ ربہ میان محمد قاسم را تا ہنوز اولاد نشدہ میان محمد مقیم فرزند سوم عم شریف تولدش ۱۲۹۱ھ جوانے صالح و عابد بود در عین جوانی ۱۳۳۱ھ ہزار و سہ صد و سی و یک در شہر قندہار رحلت نمودند سنین عمر عزیزش تقریباً چہل سال دو فرزند خلف گذاشتند میان محمد سلیم میان محمد نعیم میان محمد سلیم بعمر چہاردہ سالگی طالب علم با استعداد و نیک است میان محمد نعیم کہ بعمر نہ سالگی اند تخلیقاً انجم آفریدہ شدہ است فہم و فراست زیادہ از صحا دارد این ہر دو صاحبزادہ نیز نواسہ ہائے مؤلف اند سلمہم ربہم۔ حضرت میان غلام احمد فرزند پنجم حضرت محمد فضل اللہ قدس سرہ اند ایشان معروف بہ حضرت بابا صاحب اند در قصبہ لبوگرد علاقہ غزنین ضلع کابل سکونت داشتند در ۱۲۹۳ھ بقندہار با جماعہ خلفا و مریدین تشریف آوردہ بودند معمر بودند مؤلف کتاب بشرف قدمبوسی شان رسیدہ بود و ریاضات شاقہ میکشیدند شمائل شریفش پر ہیبت و وقار و استقامت

وصلابت دین در ناصیۂ مبارکش ظاہر دو سہ ماہ در قندہار تشریف بجائے حضرت قبلۂ ما
داشتند عادت شریفش اکثر انقطاع و عدم قبول فتوحات خلق و کمال توکل بر او تعالےٰ
جل شانہٗ بود در سنہ ۱۳۱۰ھ یک ہزار و سہ صد و دہم در لہوگرد مذکور رحلت فرمود چہار فرزند خلف
گذاشتند میان فدائے محمد میان غلام محمد عرف حضرت محمد جان میان عباد اللہ
میان امان اللہ حضرت میان فدائے محمد صاحب فضائل و کمالات بودند بعد از حیات
والد مکرم خود در سنہ ۱۳۱۶ھ انتقال نمودند دو فرزند ~~خلف گذاشتند~~ حضرت عبد الغفور حضرت داشتند
فضل حلیم این ہر دو حضرات ہمشیرہ زادہ ہائے حضرت قبلہ و کعبہ مؤلف بودند تولد حضرت
عبد الغفور غرہ رجب سنہ ۱۲۷۳ھ بکمال حسنات موصوف بودند بعمر سی و چہار سالگی سنہ ۱۳۰۷ھ
انتقال فرمودند سہ فرزند خلف گذاشتند میان عبد الشکور میان عبد الرب میان عبد العزیز
ازین سہ حضرات میان عبد الرب رحلت نمودہ یک فرزند گذاشتہ مسمی عبد الرسول
صغیر السن اند سلمہم ربہم حضرت میان فضل حلیم در سنہ ۱۲۷۶ھ تولد شدند صاحب فضیلت
و نسبت بودند در سنہ ۱۳۳۸ھ بعمر شصت و دو سال رحلت نمودند سہ فرزند خلف گذاشتند
میان فضل الرحمان میان عبد الحق میان فضل اللہ جان میان فضل الرحمان در سنہ ۱۳۰۷ھ
متولد شدند یک پسر دارد مسمی عبد الرؤف میان عبد الحق بعمر بست سالہ و میان فضل اللہ
بعمر دہ سالہ ہنوز متاہل نشدہ اند فرزند ثانی حضرت میان غلام احمد میان غلام محمد عرف
محمد جان اند عمرش تقریباً شصت و چہار سال یک فرزند داشتند میان فضل رسول
لاولد انتقال نمودند حضرت میان عباد اللہ فرزند سوم حضرت غلام احمد اند موفق بعبادات
بودند بعمر پنجاہ و سہ سالگی انتقال نمودند لاعقب لہ حضرت میان امان اللہ فرزند چہارم حضرت
بابا صاحب بعمر چہل و سہ سالگی انتقال فرمودند سہ فرزند داشتند غلام جیلانی و ابراہیم و محمد کریم غلام جیلانی

حیات است بہمرہ سالگی ہر دو اخیر در صغر سن رحلت نمودند این بود احوال اولاد حضرت
محمد فضل اللہ رحم اللہ اسلافہم وبارک فی اخلافہم۔ حضرت شاہ ضیاء الحق مشہور بحضرت
شہید قدس سرہ برادر عینی وفرزند دوم حضرت بی بی صاحب کلان وجد مادری حضرت
قبلہ وکعبہ ما بودند اوصاف حمیدہ اش از علم وعمل وفیض وارشاد وکرامات وخوارق عادات
مشہور عالم است درین عجالہ گنجائش بیان آن نیست مزید برآن در آخر عمر شریفش
از دست بعض اشقیاء کوہستانی شربت شہادت چشیدند این کار دولت است
کنون تا کرا رسد حضرت ایشان کثیر الاولاد بودند اولاد ذکورش بعد از انتقال شان
شش فرزند خلف شدند حضرت عبد الکریم عرف میاں بادشاہ حضرت عبد الرحیم عرف
حضرت آقا صاحب حضرت میان ضیاء محمد عرف حضرت میان جی صاحب حضرت
میان عبد الحکیم حضرت میان ضیاء معصوم عرف میان تبرک صاحب حضرت فضل معصوم
عرف حضرت میان جان صاحب حضرت میان عبد الکریم عرف میان بادشاہ صاحب
کمال واکمال بودند در عین جوانی بعد از مراجعت سفر حرمین الشریفین در حدود سنہ ۱۲۶۹
ہزار ودو صد وشصت ونہ در دریائے شور بسبب شکست کشتی شربت شہادت چشیدند
حضرت ایشان را دو فرزند رشید خلف شدند حضرت میان عبد العزیز حضرت میان ابو القاسم
عرف حضرت حاجی جان حضرت میان عبد العزیز بکمال فضائل موصوف بودند لطافت
طبع شریفش بحد کمال بود در جود وایثار وتواضع وفراست حظ وافی داشتند اوقات
عزیزہ خود در شہر کراچی سیگذرانیدند طبع شعری خوب داشتند مؤلف بارہا بخدمتش رسیدہ
در حق حقیر انواع الطاف مرعی میداشتند در حدود سنہ ۱۳۰۱ انتقال فرمودند ایشان را سہ
فرزند بودند میان عبد القادر حضرت میان ضیاء احمد حضرت میان فضل حق میان عبد القادر در

در حیات قبلہ گاہ خود در عنفوان شباب لاولد انتقال فرمودند حضرت میان ضیا احمد صاحب کہ دریں جزو زمان وجود شان تفتیش در خاندان مجددیہ از بس مغتنم است بجمال معارف آراستہ و بعلو ہمت و تواضع و صلہ رحم و خدمت بجا آوردن اضیاف و فقرا بنفس نفیس خود پیراستہ ایشان را سہ فرزند ارجمند است میان غلام اللہ میان حجۃ اللہ میان عبداللطیف میان غلام اللہ جوان صاحب علم و معرفت است دو فرزند دارند غلام مصطفی عبدالکریم ہر دو صغیر السن اند سلمہم ربہم۔ میان حجۃ اللہ فرزند دوم حضرت میان ضیا احمد صاحب نیز شخص با صلاح و فلاح اند دو پسر دارد غلام مرتضیٰ عبدالفتاح سلمہما ربہما میان عبداللطیف فرزند سوم حضرت میان ضیا احمد است بعمر دوازدہ سالگی مشغول طلب علم است سلمہ ربہ حضرت میان فضل حق فرزند سوم حضرت میان عبدالعزیز بودند بعمر بست و پنج سالگی در عین جوانی بعارضۂ طاعون در حدود ۱۳۲۰ھ در شہر جام نگر کاتیاواڑ در غربت وفات یافتند مرقد شان آنجا مخلصان بتکلف ترتیب دادہ اند رحمۃ ربہ یک فرزند داشتند فضل ہادی نام کہ بطرح آزادی و قلندری در کراچی میگذرانید ند آخر بعراق عرب رفتہ از چند سال مفقود است حضرت میان ابوالقاسم عرف حضرت حاجی جان فرزند ثانی حضرت میان بادشاہ بود و شان اوائل عمر در قندہار بعد ازان در لس بیلہ آخر در کراچی رخت اقامت انداختہ ہم آنجا در حدود ۱۳۱۳ھ ہزار و سہ صد و چہاردہ انتقال نمودند چہار فرزند داشتند محمد صادق محمد سعید محمد قاسم عق محمد اکرم حضرت محمد صادق صاحب معرفت بودند در کراچی رحلت نمودند یک فرزند خلف گذاشتند میان فضل قیوم کہ بعمر بست سالگی بعارضۂ طاعون در کراچی رحلت نمودند لاعقب لہ حضرت محمد سعید در حیات والد بزرگوار خود در عین جوانی در شہر نبی سر از توابع عمرکوٹ سندھ در حدود ۱۳۱۲ھ انتقال نمودند

یک فرزند خلف گذاشتند میان فضل اللہ کہ بعمر بست و دو سالگی رحلت نمودند یک
فرزند صغیر السن گذاشتند غلام حیدر سلمہ ربہ حضرت محمد فاروق فرزند سوم حضرت میان
ابو القاسم است سکونت در کراچی دارند شخصے صاحب فضائل است عمرش وقتِ تحریر
کتاب تقریباً شصت و چہار سال سلمہ ربہ دو فرزند دارند میان معصوم جان بعمر
بست سالگی میان حمزہ بعمر دہ سالہ سلمہا ربہما۔ میان محمد اکرم فرزند چہارم حضرت حاجی
جان در عین شباب ہم در حیات والد خود انتقال نمودند لاعقب لہ حضرت عبد الرحیم
عرف حضرت آقا صاحب فرزند دوم حضرت شہید بودند در وقت خود مرجع انام و یکتا و معتبر
خاندان بودند فیضش در ملک سندہ عالمگیر بود اوائل عمر شریفش در کابل وقندہار بسر بردند
و آخر عمر سکونت قصبہ ٹہاری از ملک سندہ اختیار فرمودند مؤلف کتاب بارہا بخدمت
شریفش رسیدہ بود آخر بتاریخ ۴ جمادی الاولی ۱۳۱۳ھ ہزار و سہ صد و سیزدہ در ٹہری
ٹہاری بعمر نود سال تقریباً رحلت فرمودند مزار پرانوارش ہم آنجا اتفاق افتاد فرزندان
و مخلصان بر مرقد مبارکش قبہ عالیہ پرتکلف بنا کردہ اند یزار و یتبرک حضرت ممدوح
ہشت پسر خلف شدند حضرت میان عبد الحلیم عرف حاجی آقا حضرت میان فدائے مجدد
میان محمد عظیم میان محمد علی میان احمد علی عرف منو جان میان شیر علی میان غلام علی
میان فتح علی دو حضرات اول الذکر بہم عینی برادر و پنج اخیر الذکر بہم عینی بودند حضرت
میان عبد الحلیم صاحب عرف حاجی آقا فرزند نخستین و سجادہ نشین و مسند آرائے حضرت
والد بزرگوار خود بودند در حسن خلق و کمال کرم یگانہ وقت خویش بودند بتاریخ ۷ محرم ۱۳۳۱ھ
ہزار و سہ صد و سی و یک بعمر ۶۳ سال روز جمعہ رحلت فرمودند و در قبہ والد ماجد خود بجنب
شان سمت قبلہ آسودند رحمۃ ربہ ایشان از اشش فرزند حضرت میان غلام مجدد عرف

پیرزادہ میان غلام نبی عرف فقیرزادہ میان غلام حسین میان محمد عمر میان نثار احمد میان عبدالباقی
حضرت میان غلام مجدد فرزند نخستین و سجادہ نشین والد بزرگوار خود است از تحصیل علوم
مروجہ فارغ شدہ اند در فتوت و ہمت شان عالی دارند سلمہ ربہ والبقاہ۔ ایشان را یک
فرزند پنجسالہ میان غلام رسول سلمۂ ربہٗ میان غلام نبی در عین شباب بعمرہ ۲۰ سالگی
بعارضۂ طاعون انتقال نمودند لاعقب لہ میان غلام حسین سلمۂ ربہٗ ایشان در ۱۳۳۰ھ
بہمرکابی والد ماجد خود بزیارت حرمین الشریفین مشرف شدہ اند میان محمد عمر از علوم متداولہ
فارغ التحصیل شدہ اند ایشان نیز بخدمت والد شریف خود در سفر حرمین الشریفین حاضر
بودند میان نثار احمد عمرش تقریباً ۲۱ سال یک فرزند دارند مسمی (غلام) بعطلوب میان عبدالباقی
فرزند اصغر حضرت حاجی آقا اند جملہ جوانان با استعداد و نسبت اند سلمہم ربہم حضرت
میان فدائے مجدد فرزند دوم حضرت آقا صاحب مرحوم بودند اوائل عمر شریف در ملک
سندھ بجمال اہبت بسر بردند در ۱۳۲۰ھ با متعلقات خود ہجرت کردہ در قندہار خاص
قریۂ وخوجہ سکونت پذیرشدند حاکم وقت باعزاز و اکرام با ایشان سلوک مینمود آخر
در ۱۳۳۰ھ پنجم ماہ مبارک رمضان ہم در قندہار انتقال فرمودند در جوار جد امجد خود حضرت میر
غلام نبی قدس سرہٗ سمت قبلہ مدفون شدند رحمۂ ربہٗ او شان را سہ فرزند خلف ماندند
حضرت میان غلام اسماعیل میان غلام رفیع الدین میان محمد یوسف حضرت میان محمد اسماعیل
مجموعۂ مکارم و شخصے با استعداد و علمی ست ایشان را یک پسر میان غلام ضیاء الحق سلمۂ ربہٗ
میان رفیع الدین فرزند دوم حضرت میان فدائے مجدد در قندہار با متعلقات خود میگذرانند
وہمچنین فرزند ثالث ایشان محمد یوسف با برادر خود بعمرے ۱۷ سال تقریباً میگذرانند سلمہما ربہما
حضرت میان محمد عظیم فرزند سوم حضرت آقا صاحب مرحوم عمرش تقریباً ۶۸ سال بشتیغہ

آزادگی و تجرد در لواحِ سندھ بسر میبرند سلسلۂ رابعہ حضرت محمد علیؒ فرزند چہارم حضرت آقا صاحبؒ بکمالات متصف اند در طب مزاولت نیک دارند اوقاتِ عزیز خود در ملک نارہ از اضلاع سندھ بزمینداری خود بسر میبرند ایشانرا سہ پسر میان محمد موسےٰؒ میان محمد ایوبؒ میان محمد یعقوبؒ ہمہ بہم میان احمد علیؒ عرف سنو جان فرزند پنجم حضرت آقا صاحب بودند بعمرہ ۴۵ سالگی در شہر کراچی بعارضۂ طاعون رحلت نمودند اولاد ذکور عقب نگذاشتند رحمہ ربہ میان شیر علیؒ جان فرزند ششم حضرت آقا صاحب مرحوم اند بعمر ۴۵ سالگی تقریباً با برادر کلان خود میگذرانند سکونتش اکثر در قریۂ مٹاری است میان غلام علیؒ فرزند ہفتم حضرت آقا صاحب در عین جوانی در کراچی بمرض دق رحلت نمودند لاعقب لہٗ میان فتح علیؒ جان فرزند ہشتم حضرت آقا صاحب اند عمرش وقتِ تحریر تقریباً ۲۰ سال حضرت ضیاء احمدؒ عرف حضرت میاںجی صاحب ایشان فرزند سوم حضرت شہید اند عمر مبارک خود را در توابع کابل خصوص در قریہ لغمانی از مضافات چہار کار بسر بردند صاحب فیض و ارشاد بودند در ۱۳۱۸ھ سنہ ہزار و سہ صد و ہژدہ ہم آنجا انتقال نمودند مرقدش در قریۂ لغمانی است ایشانرا چہار پسر خلف شدند حضرت میان عطاء احمدؒ عرف عطا جان حضرت میان عبدالمجیدؒ عرف گل جان حضرت میان عبدالفتاحؒ حضرت میان عبدالغنیؒ حضرت میان عطا جانؒ در ملازمی حکام کابل در توابع بدخشان وغیرہ بکار حکومت مشغول عمرش تقریباً ۵۰ سال ایشانرا چہار فرزند میان گدا احمدؒ نبیرہ تبع والد مکرم خود در ملازمی حکام وقت مشغول یک فرزند دارند مسمی میان سجدیؒ۔ میان محمد ہاشمؒ و میان محمد اسمٰعیلؒ و میان فقیر محمدؒ ہر سہ برادر در وطن خویش عمر عزیز خود میگذرانند ششخصے باتہور و تحمل بود تقریباً چہار سال قبل از تحریر بحکم حاکم کابل در قضیۂ شرعیہ شہادت چشیدند ایشانرا ہفت

میان گل جان

خلف گذاشتند میان غلام نصیر الدین میان بدر الدین میان غلام نبی میان عبد الرشید
میان فخر الدین میان غلام محی الدین میان عبد الرزاق سلمہم ربہم۔ حضرت میان عبد الفتاح
پسر سوم حضرت میانجی صاحب اند عمرش تقریباً ۵۰ سال ایشانرا چہار پسر میاں عبد الرحمن
میان جلال الدین میان عبد الرشید میان غلام ابراہیم سلمہم ربہم۔ حضرت میان عبد الغنی
پسر چہارم حضرت میانجی صاحب است ایشانرا دو فرزند میان عبد الستار میان غلام نبی
وحضرت میان عبد الغنی مذکور سکونت در درہ غوربند کابل دارند بنام نیکی میگذرانند عمرش
تقریباً سی و دو سال۔ حضرت میان ضیاء معصوم عرف حضرت میان تبرک صاحب
فرزند چہارم حضرت شہید اند عمر شریف خود را اولاً در نجراب کابل میگذرانیدند اوخر
در لغمانے سکونت کردند انتقال ایشان نیز در آنجا بوقوع آمد مرقد مبارکش ہم آنجا ایشانرا
پنج پسر خلف شدند حضرت میان غلام حضرت۔ حضرت میان عبد الوہاب حضرت میان
عبد الحی حضرت میان عبد القادر حضرت میان فضل محمود جناب میان غلام حضرت
فرزند نخستین ایشان بودند بعمر پنجاہ و سہ سالگی در حدود سنہ ۱۳۲۱ھ رحلت نمودند مرقدش ہم
در لغمانے است ایشانرا چہار فرزند خلف شدند حضرت حاجی عبد الصمد حضرت میان
عبد الاحد حضرت میان عبد الغفار حضرت میان غلام بہاء الدین حضرت حاجی عبد الصمد
بانواع کمالات آراستہ از نسبت طریقت بہرہ نیک بہم پیوستہ وجود شریفش
مغتنم وقت عمرش تقریباً ۷۵ سال اکثر در وطن خود میگذرانند بعض اوقات بسفر
سندہ تشریف مے آرند ایشانرا پنج پسر میان غلام نجم الدین میان حفیظ اللہ۔
میان شمس الدین میان غوث الدین میان محمد مسعود سلمہم ربہم حضرت میان عبد الاحد
برادر دوم حاجی عبد الصمد عمرش تقریباً ۵۰ سال یک فرزند دارند بعمر دہ سالگی مسمی عبد العلیم سلمہ

حضرت میان عبدالغفارؒ برادر سوم حضرت عبدالصمد نیز سکونت در لغمانے دارند عمرش تقریباً
۴۵ سال یک فرزند دارند ۹ ساله مسمی محمد قاسم سلمہٗ بہ حضرت میان بہار الدینؒ برادر
چہارم حاجی عبدالصمد عمرش تقریباً ۴۲ سال از اولادش آگہی نشد حضرت میان عبدالوہابؒ
فرزند ثانی حضرت میان تبرک صاحب بودند ایشاں از یک فرزند میان محمد یوسف
میان محمد یوسف را نیز یک پسر میان محمد یعقوب سلمہم ربہم حضرت میان عبدالحیؒ
فرزند ثالث حضرت میان تبرک صاحب بودند ایشاں از یک فرزند میان عبدالواحدؒ
حضرت عبدالواحد را دو پسر میان حضرت جانؒ میان غلام مجدد سلمہم ربہم۔ حضرت عبدالقادرؒ
فرزند رابع حضرت میان تبرک بودند ایشاں از یک پسر است میان عبداللہ جانؒ
حضرت عبداللہ جانؒ را نیز یک پسر میان فضل کریم سلمہم ربہم۔ حضرت میان فضل محمودؒ فرزند
خامس حضرت میان تبرک بودند ایشاں از سہ پسر میان فضل رحمان میان فضل احمد میان
فضل رحیم سلمہم ربہم۔ حضرت میان عبدالحکیمؒ فرزند پنجم حضرت شہید قدس سرہٗ بودند مؤلف
کتاب در ایام صغر سن بشرف قدمبوسی ایشاں رسیدہ بود حلیہ مبارکہ سراسر یاد داشت ایشاں
و برادر کلانش حضرت میان بادشاہ صاحب سابق الذکر ہر دو ہم حقیقی برادر و اخوال
حضرت والد فقیر بودند سکونت ایشاں در محال وہراٹت از مضافات قندہار مے بود
انتقالش ہم در آنجا بوقوع آمد حضرت ایشاں از ہشت پسر خلف شدند میان عبدالرؤفؒ
میان عبدالقادرؒ میان عبدالحبیبؒ میان عبدالمالکؒ میان غلام مجددؒ میان محمد حسنؒ
میان محمد حسین میان عبداللہؒ عرف پہلوان۔ حضرت حاجی عبدالرؤف در نواح کچ و پنج
سندہ اوقات خود بسر می بردند استعمال علم طب بوجہ نیک میسر بودند عمر ہفتاد سالہ
ہم در آنجا رحلت نمودند یک پسر خلف گذاشتند حضرت عبدالقادرؒ پسر دوم حضرت عبدالحکیم

در کراچی سندہ سکونت داشتند در حدود سنہ ۱۳۰۴ھ رحلت نمودند دو فرزند خلف
گذاشتند میان غلام محمدؒ میان عبدالرزاقؒ حضرت میان غلام محمدؒ شخصے بافضیلت
وصلاح وطالب علم نیک استعداد است سلمہ ربہٗ میان عبدالرزاقؒ ہم در کراچی با برادر
کلان خود میباشند حضرت عبدالحبیبؒ پسر سوم حضرت عبدالحکیم در بنجراب کابل عمر عزیز خود
را بآخر رسانیدند از ایشان دو پسر خلف شدند میان عبدالظاہرؒ میان عبدالطاہر
میان عبدالظاہر را یک فرزند میان غلام جیلانیؒ میان عبدالطاہرؒ عرف غلام حسن ہمراہ
برادر خود در بنجراب سکونت داشتند از احوال اولادش آگہی نشد حضرت میان عبدالمالکؒ
پسر چہارم حضرت عبدالحکیم بودند اعجوبہٗ روزگار بودند در علوم غریبہ چون نجوم و رمل درک نیک
داشتند طب را بمہارت خوب استعمال میکردند طبع موزون با تواضع کامل داشتند
در قضیہ طاعون اول ہم در کراچی بعمر ۵۰ سالگی انتقال فرمودند رحمہ ربہٗ ایشان را یک پسر
میان نورالحقؒ کہ در عین جوانی بعمر ۲۵ سالگی در طاعون دوم یا سوم ہم در کراچی رحلت
نمودند لاعقب لہ۔ حضرت میان غلام مجددؒ پسر پنجم حضرت عبدالحکیم بودند در وہراوت
قندہار بجاے والد بزرگوار خود میبودند دو پسر خلف گذاشتند میان محمد امیر جانؒ و میان
محمد اعظم جانؒ میان محمد امیر جان سلمہ ربہٗ در اینوقت در کراچی سندہ تقریباً بعمر ۸۰ سالگی
بہ نام نیکی میگذرانند میان محمد اعظم جان بعمر ۴۱ سالگی در شاری سندہ رحلت نمودند
میان محمد حسنؒ پسر ششم حضرت عبدالحکیم بودند در عین شباب بعہد برادرش میان
محمد حسینؒ پسر ہفتم حضرت عبدالحکیم رحلت نمودند لاعقب لہما میان عبداللہؒ پسر ہشتم
حضرت عبدالحکیم در وہراوت بجاے والد بزرگوار خود بودند از احوال اعقابش اطلاع نشد
حضرت میان فضل معصومؒ فرزند ششم حضرت شہید قدس سرہٗ بودند عرف ایشان حضرتؒ

میان جان صاحب بود اکثر اوقات عمر عزیز خود را در کراچی سنده باخر رسانیده بودند
مؤلف بشرف ملاقاتش در حدود ۱۲۹۰ھ رسیده بود و اوضاع پسندیده داشتند آخر
در شهر پالن پور گجرات در حدود ۱۲۹۰ھ انتقال فرمودند نواب پالن پور که مخلص
ایشان بود مزار مبارکش بطرح نیک تعمیر نموده ایشان اولاد ذکور خلف نگذاشتند
رحمة ربه باتمام رسید احوال اولاد حضرت شهید قدس سره۔ حضرت شاه
شمس الدین فرزند سوم حضرت شاه غلام نبی بودند متصف باوصاف کمال بودند
سکونت در محال لهوگرو از توابع کابل داشتند انتقال هم آنجا کردند ایشان یک فرزند خلف
گذاشتند حضرت میان غیاث الدین ایشان جانشین حضرت والد ماجد خود بودند و هم
در لهوگرو عمر عزیز خود باخر رسانیدند و بعد ارتحال چهار پسر خلف گذاشتند حضرت میان
غلام رسول حضرت میان عبد السلام حضرت میان عبد الستار عرف بابوجان حضرت
میان فضل حق۔ حضرت میان غلام رسول فرزند نخستین ایشان عمر شریفش به شصت
سال رسیده بود که سلوک طریقت بلکه خرقهٔ خلافت از خال خود حضرت ضیاء معصوم
ساکن چهارباغ جلال آباد حاصل کردند باقی ایام عمر شریف خود در سلوک طریقت گزرانیدند
در عمر هفتاد سالگی داعی اجل را لبیک گفتند از وشان یک پسر خلف ماند میان فضل احمد
اوشان نیز قائم مقام والد شریف خود بودند در ۱۳۲۳ھ رخت اقامت ازین دار ناپایدار
بربستند ایشان نیز یک پسر خلف گذاشتند مسمی بشیر احمد جان که وقت تحریر
مسوده کتاب بعمر پانزده سالگی حیات بودند سلمه ربه۔ حضرت میان عبد الکریم فرزند
دوم حضرت غیاث الدین لاولد انتقال کردند حضرت میان عبد الستار عرف بابوجان
فرزند سوم حضرت غیاث الدین بودند اوقات عمر عزیز خود را رخے به تعهد علی انبادستان

اسلام و برخے بہ بندگی بادشاہ حقیقی بآخر رسانیدند تقریباً در ۱۳۳۶ھ بعمر شصت و یک سالگی رحلت فرمودند پنج پسر خلف گذاشتند میان غلام سرور میان غلام صفدر عرف صوفی آقا میان غلام معصوم میان غلام عثمان میان غلام اکبر اولاد میان غلام سرور و غلام صفدر معلوم نشدہ میان غلام معصوم را یک پسر غلام انور میان غلام عثمان لاولد رحلت کردند۔ میان غلام اکبر را نیز یک پسر که از نامش آگہی نشد۔ حضرت میان فضل حق فرزند چہارم حضرت میان غیاث الدین اند اکثر عمر عزیز خود در غربت سوے ترکستان و ہرات گذرانیدہ اند سه فرزند دارند میان غلام یحیی میان غلام زکریا میان عبد الرشید سلمہم ربہم۔ حضرت میان ولی محمد فرزند چہارم حضرت شاہ غلام نبی قدس سرہٗ بودند ایشان عمر عزیز خود را در محال و ہراوت از توابع شہر قندہار بآخر رسانیدند ایشان از قراریکہ بہ مؤلف کتاب معلوم شدہ یک پسر خلف گذاشتند حضرت میان نور الدین ایشان چہار پسر خلف گذاشتند میان بہاء الدین عرف نجان آقا باقی فرزندان ایشان را نامہا معلوم نشد۔ حضرت میان محمد افضل فرزند پنجم حضرت شاہ غلام نبی قدس سرہٗ بودند ایشان یک فرزند خلف گذاشتند میان سلطان محمد۔ میان سلطان محمد در جوانی بسن ۲۵ سالگی لاولد رحلت فرمودند رحمہم اللہ اسلافہم و بورک فی اخلافہم باتمام رسید احوال اولاد حضرت غلام نبی قدس سرہٗ۔ حضرت میان سعدی فرزند سوم حضرت شاہ غلام حسن قدس سرہٗ بودند حضرت جد امجد صاحب عمدۃ المقامات میفرمایند که ایشان در اینوقت اکبر اعمام فقیر است در حدود باجور بارشاد مشغول است ایشان را پنج پسر بودند نثار معصوم عطاء معصوم فداے معصوم صداے معصوم نام پنجم معلوم نشد۔ نثار معصوم که فرزند اول حضرت میان سعدی بودند ایشان را سه پسر نامہاے ایشان معلوم نشد عطاے معصوم را نیز سه پسر

از نامهای این ها نیز و از احوال اولاد باقی سه برادران اخیر به سبب بعد وطن تا وقت
تحریر هیچ آگهی نشده هر گاه بر آن اطلاع باشد ملحق سازد جزاه الله خیرا۔ حضرت میان ابوالحسن
فرزند چهارم حضرت شاه غلام حسن قدس سره بودند از ایشان چهار فرزند خلف شدند حضرت
میان فاروق حضرت میان غلام حی حضرت میان گل صاحب حضرت میان محمد انور
میان فاروق صاحب که فرزند نخستین حضرت ابوالحسن بودند ایشان از هفت پسر خلف
شدند میان سلطان میان فضل معصوم میان رضا معصوم میان لاهور جان میان غلام اکرم
میان فضل اکرم میان فضل عمر۔ میان سلطان که فرزند نخستین حضرت میان فاروق بودند
ایشان از پنج پسر غلام رحمان فضل رحمان غلام اکبر غلام نبی سید اکبر حضرت میان
غلام رحمان در وقت تحریر مسوده این کتاب بعمره ، سالگی در ملک کچه خوگیانی جلال آباد مقیم اند
حیات بودند ایشان از یک فرزند مسمی سید مختار سلمه ربه حضرت فضل رحمان رحلت نموده
یک فرزند خلف گذاشته اند مسمی سید رحمان سلمه ربه حضرت غلام اکبر نیز در کچه مذکوره
سکونت دارند ایشان از دو پسر محمد و سید غفار سلمهم ربهم حضرت غلام نبی انتقال نموده یک
فرزند خلف گذاشته که از نامش آگهی نشد۔ حضرت سید اکبر نیز انتقال نموده اند
از اولادش آگهی نشد۔ میان فضل معصوم که فرزند دوم میان فاروق صاحب بودند
ایشان از نیز پنج پسر خلف شدند سید غلام جان مرید جان غلام قیوم غلام سرهندی۔ الله بخش
سید حبیب۔ سید غلام جان وفات کرده است دو فرزند گذاشته میان سجدی میان غلام
در ڈوده سرشاهی از مضافات جلال آباد سکونت دارند سلمهما ربهما مرید جان سکونت در
ترکستان دارند از اولادش آگهی نشد خودش انتقال نموده اند غلام قیوم بعمر ۵۰ سالگی
می باشند سکونت در بلخ دارند سلمه ربه غلام سرهندی انتقال کرده اند احوال عقابش

معلوم نشد سید حبیبؒ نیز رحلت نمودند لا عقب لہ حضرت رضا معصومؒ فرزند
سوم حضرت میان فاروق بودند ایشان نیز پنج پسر بودند شاہ معصومؒ غلام معصوم
غلام دستگیرؒ فضل سبحانیؒ غلام حضرتؒ شاہ معصوم وفات کردہ اند از نامہائے
فرزندانش آگہی نشد در مزینہ از توابع جلال آباد سکونت دارند غلام معصومؒ وقت
مسودۂ کتاب بعمر ۸۰ سالگی حیات بودند سکونت ایشان در سر شاہی جلال آباد یک
فرزند دارند کہ از نامش اطلاع نشد۔ غلام دستگیرؒ ایشان نیز رحلت کردہ اند یک
پسر دارند کہ از نامش آگہی نشد۔ سکونت شان در سر شاہی مذکور فضل سبحانیؒ رحلت
نمودہ اند از عقابش اطلاع نشد۔ غلام حضرتؒ تقریباً بعمر چہل سال در قید حیات اند سلمہ ربہ
حضرت لاہور جانؒ فرزند چہارم حضرت میان فاروق بودند ایشان از دو فرزند میان
غلام عثمانؒ میان فرید عمر میان غلام عثمانؒ کہ فرزند کلان حضرت لاہور جان اند ایشان از
سہ فرزند میان فضل صمدؒ میان فضل واحدؒ میان فضل قدوسؒ میان فضل صمد سکونت شان
در اوائل قصبہ شب قدر از مضافات پشاور در اواخر کراچی سندھ ہم در کراچی بعمرہ ۳۰ سال
تقریباً انتقال نمودند میان فضل واحدؒ و میان فضل قدوسؒ ہر دو برادر در شب قدر مذکور
سکونت دارند سلمہا ربہما میان زید عمرؒ فرزند دوم حضرت لاہور جان بودند سکونت شان در
چلیبار از توابع جلال آباد دو فرزند خلفؒ گذاشتند میان غلام عمرؒ محمد عمرؒ سلمہا ربہما حضرت وارند
غلام اکرمؒ فرزند پنجم حضرت میان فاروق بودند بعمر ہشتاد سالگی رحلت نمودند ایشان از
چہار پسر حضرت میان محمد فریدؒ میان غلام قنبرؒ میان شمس الحقؒ میان غلام حمیدؒ حضرت
میان محمد فریدؒ شخصے صاحب دیانت و فراست است سکونت در شہر جہرک ضلع کراچی
سندھ دارند عمرش تقریباً ۵۰ سال سہ فرزند دارند میان عبد الغفورؒ میان محمد حسنؒ

میان احمد رحیم میان عبدالغفور و میان محمود حسن ہر دو طالب علمان با استعداد اند
سلمہم ربہم میان غلام قنبر فرزند دوم حضرت غلام اکرم نیز سکونت در شہر چہرک دارند ایشان را
شش فرزند میان غلام قادر عبدالباقی عبدالرسول غلام رسول غلام فاروق غلام نبی
سلمہم ربہم ۔ میان شمس الحق فرزند سوم حضرت غلام اکرم بطرح آزادگی میگذرانند میان
غلام محی الدین صغیر السن در وطن خود مستقلاً میباشند سلمہ ربہ حضرت میان فضل اکرم
فرزند ششم حضرت میان فاروق بودند بعمر [illegible] سالگی تقریباً در چلیپار رحلت فرمودند
مؤلف در ۱۳۳۲ھ در پشاور بملاقات ایشان رسیدہ بود و این احوال خاندان ایشان
کہ اولاد حضرت ابوالحسن اند از فرمودۂ ایشان ثبت میشود ۔ ایشان را چہار پسر شاہ ناصر
شاہ خسرو کیخسرو فضل ربانی ہر چہار برادر یکجا بہمراہ والد عزیز خود میباشند از اعقاب ایشان
آگہی نشد سلمہم ربہم حضرت میان فضل عمر فرزند ہفتم حضرت میان فاروق بودند ایشان
بطرح آزادگی گاہے در فوج انگریز عمر عزیز خود بآخر رسانیدند لاعقب لہ حضرت میان
غلام جی فرزند دوم حضرت ابوالحسن ابن حضرت شاہ غلام حسن اند ایشان پانزدہ پسر
خلف گذاشتند سید حسن سید جی سید معصوم سید قاسم علی اصغر تاج ملوک
شاہ ریحان میر بادشاہ نور بادشاہ علی اکبر سعادت ملوک نامہاے چہار باقی معلوم نشد
و فیہم کفایۃ و زیادہ ۔ سید حسن فرزند اول حضرت غلام جی بعد رحلت یک پسر خلف
گذاشتند غلام حسن سکونت در سرشاہی جلال آباد دارند سلمہ ربہ سید جی فرزند ثانی
حضرت غلام جی را دو فرزند خلف شدند سید جلال پیر معصوم سید جلال را دو پسر سرور
و فرید پیر معصوم را اولاد معلوم نشد ۔ سید معصوم فرزند ثالث حضرت غلام جی لاولد
رحلت فرمودند علی اصغر فرزند رابع حضرت غلام جی را دو پسر خلف شدند ہاشم جان و جانان

ہاشم جان عمرش تقریباً ۴۰ سال از علوم باخبر سکونتش در بانڈہ سرشاہی از توابع جلال آباد سیرش اکثر بسمت بلادِ برما و آسٹریا جانان سکونت درخانہ آباد ترکستان دارند و فرزند معصوم جان غلام بزرگ معصوم جان درقیدِ حیات غلام بزرگ رحلت نمودند۔ سید قاسم فرزند رابع حضرت غلام جی را عقب معلوم نشد۔ علی اصغر فرزند خامس حضرت غلام جی را نیز عقب معلوم نشد تاج ملوک فرزند سادس حضرت غلام جی وقت تحریر مسودۂ کتاب بعمرہ ۴۰ سال در سرشاہی مذکور بقیدِ حیات اند شاہ ریحان فرزند سابع حضرت غلام جی رحلت فرمودہ اند دو پسر خلف گذاشتند از نامہایش آگہی نشد میر بادشاہ فرزند ثامن حضرت غلام جی است درقیدِ حیات اند عمرش ۴۰ تقریباً نور بادشاہ فرزند تاسع حضرت غلام جی است حیات اند از نام و احوالِ پسرانش آگہی نشد علی اکبر فرزند عاشر حضرت غلام جی است انتقال کردہ اند ایشانرا یک پسر میاں جان سکونت میاں جان در بانڈہ مذکورہ سیرش بملکِ ترکستان سعادت ملوک فرزند حادی عشر حضرت میاں غلام جی است سکونتش در بانڈہ سرشاہی۔ حضرت میاں گل فرزند سوم حضرت میاں ابوالحسن اند ایشانرا چہار پسر میاں محمد حسین میاں فقیر میاں گدائے معصوم میاں فدائے معصوم میاں محمد حسین انتقال فرمودہ اند مرقدش در چپلیار است سہ فرزند خلف گذاشتند میاں دلبر شاہ سید امام شاہ صاحب میاں دلبر شاہ انتقال کردہ اند یک پسر سید ابرار عمرش ۳۲ سال سکونت در چپلیار سید امام حیات اند فرزند نرینہ ندارند شاہ صاحب نیز درقیدِ حیات اند از پسرش آگہی نشد میاں فقیر صاحب فرزند دوم میاں گل صاحب وفات کردہ اند دو فرزند خلف گذاشتند میاں مسجدی میاں قیوم میاں مسجدی وفات کردہ اند دو پسر گذاشتہ میاں خیر جان

میان نذیر جان سلمہا ربہما۔ میان قیوم رحلت کردہ اند لاعقب لہ میان گدائی معصوم فرزند سوم میان گل صاحب وفات کردہ اند دو پسر خلف گذاشتہ اند عبداللہ جان عبدالکریم عبداللہ جان وفات کردہ اند ویرا یک پسر میان وزیر جان عمرش تقریباً ۵۰ سال سکونت در چیلیار عبدالکریم در قید حیات است اولاد ندارد و میان فدائے معصوم فرزند چہارم میاں گل صاحب رحلت نمودہ اند ایشانرا سہ فرزند خلف شدند غلام جان صیقل جان غفور جان غلام جان حیات اند در چہار دہی ننگرہار سکونت دارند اولادش آگہی نشد۔ صیقل جان نیز حیات اند در بہی کوٹ از توابع جلال آباد سکونت دارند یک فرزند دارند مسمی غفور جان سلمہم ربہم حضرت میان محمد انور فرزند چہارم حضرت میان ابوالحسن اند اوشانرا سہ فرزند بودند سید بادشاہ حضرت شاہ میان جان سید بادشاہ وفات کردہ اند دو فرزند خلف گذاشتہ است معشوق جان میان ببر جان معشوق جان سہ فرزند دارد سید جلیل۔ نامہائے دو برادر سید جلیل معلوم نشد ببر جان فرزند نرینہ ندارد حضرت شاہ فرزند دوم حضرت محمد انور رحلت نمودہ اند از نامہائے اولادش آگہی نشد میان جان فرزند سوم حضرت محمد انور لاولد انتقال نمودند۔ باتمام رسید احوال اولاد حضرت میان ابوالحسن۔ حضرت میان عبدالوہاب فرزند خامس حضرت شاہ غلام حسن قدس سرہما و عم رابع حضرت جد امجد میباشند ہر چند در تذکرہ ہا و نسب نامہ ہا جستجو شد برائے حضرت ایشان کسے اولاد ننوشتہ اند اغلب کہ لاولد انتقال فرمودہ اند رحمہ ربہ حضرت میان حاجی صاحب فرزند سادس حضرت شاہ غلام حسن اند قدس سرہما و عم خامس حضرت جد امجد صاحب عمدہ میباشند حضرت ممدوح سکونت در قریہ سردہ ارغنداب قندہار داشتند بہ نہایت مراتب کمال و اکمال رسیدہ بودند وفات ہم آنجا یعنی در سردہ کردند

حضرت ایشاں را سہ فرزند خلف شدند حضرت بہار الدین حضرت غلام رسول عرف میاں لالا صاحب۔ حضرت عبدالکریم عرف میر آغا۔ حضرت بہار الدین فرزند نخستین حضرت حاجی صاحب اند سکونت در محال میزانہ از توابع قندہار داشتند و دران حدود خلق بسیار از مردم غلزئی افغانان ببرکت صحبت ایشاں از اعمال وحشیانہ رو بصلاح آوردند ایشاں ہفت پسر خلف گذاشتند محمد کبیر محمد نظام محمد فدائی دین آغا امام الدین غلام حیدر غلام صدیق۔ حضرت عبدالکبیر فرزند نخستین حضرت بہار الدین اند مؤلف بشرف ملاقاتش رسیدہ است لباس فقیری بطرح افاغنہ با موہاے دراز بسر و بر داشتند ایشاں نہ پسر خلف گذاشتند۔ محمد سعید غلام محی الدین غلام فاروق محمد معصوم محمد ایوب از نامہاے چہار باقی آگہی نشد۔ میاں محمد سعید کہ فرزند اول حضرت عبدالکبیر بودند رحلت نمودہ اند سہ پسر خلف گذاشتہ اند عبدالحمید حبیب اللہ ابراہیم جان عبدالحمید پسر محمد سعید را یک پسر مسمی فضل محمد جان از اولاد و دو برادر باقی عبدالحمید آگہی نشد میاں غلام محی الدین فرزند ثانی حضرت عبدالکبیر را چہار پسر عبدالمجید عبدالمنان عبدالحلیم فدائے جان۔ میاں غلام فاروق فرزند ثالث حضرت عبدالکبیر را یک پسر میاں عبدالرحمان میاں عبدالرحمان را نیز یک پسر عبدالستار۔ میاں محمد معصوم فرزند رابع حضرت عبدالکبیر را سہ پسر غلام رسول عبداللہ و سعداللہ جان۔ غلام رسول دو فرزند دارد محمد خلیل و امیر محمد۔ میاں محمد ایوب فرزند خامس حضرت عبدالکبیر را پنج پسر عبدالشکور عبدالغفور عبدالکریم محمد یعقوب محمد عظیم میاں نظام الدین عرف نظام آقا فرزند دوم حضرت بہار الدین بن حضرت حاجی صاحب بودند احوال اولادش معلوم نشد میاں فدائی محمد عرف فدائی آقا فرزند سوم حضرت میاں بہار الدین صاحب بودند شان را دو پسر غلام قادر

غلام محی الدین غلام قادر یک پسر دارد میان فضل الدین نام۔ دین آقا کہ فرزند چہارم
حضرت میان بہاء الدین صاحب بود ازایشان دو پسر خلف شدند محمد حسن و اکبر جان
میان محمد حسن را یک پسر است فتح محمد نام۔ میان امام الدین و میان غلام حیدر کہ
فرزندان خامس و سادس حضرت میان بہاء الدین صاحب بودند احوال اولاد آنہا
معلوم نشد میان غلام صدیق فرزند سابع حضرت بہاء الدین را دو پسر خلف شدند میان
شیرین و میان سرور جان میان شیرین را یک پسر محمد سلیم نام سلمہم ربہم حضرت میان غلام رسول
عرف میان لالا صاحب فرزند ثانی حضرت حاجی صاحب قدس سرہٗ بودند سکونت در قریۂ
سروہ از توابع قندہار داشتند مولف کتاب بشرف دست بوسی شان رسیدہ بود شخصے متبرک
و متمول و با وقار بودند در سنہ ۱۲۸۸ سفر حرمین الشریفین کردند عمر دراز یافتند آخر در حدود سنہ ۱۲۹۲
رحلت کردند چہار پسر داشتند میان جان صاحب میان نور محمد میان غلام اعظم
کہ مشہور بہ کوکو آقا است میان محمد سعید میان جان صاحب کہ پسر اول حضرت میان لالا صاحب
بودند ہم در حیات قبلہ گاہ خود رحلت نمودند یک فرزند خلف گذاشتند میان عبد الحمید
ایشان بکمال مروت و فتوت آراستہ بودند در سنہ ۱۳۳۶ انتقال فرمودند در مقبرۂ اجداد
خود واقع سروہ مدفون شدند یک پسر خلف گذاشتند میان محمد حسن عرف حسنو آقا
و ایشان را یک فرزند مسمی اختر محمد بعمر دوازدہ سالگی سلمہ ربہ۔ میان نور محمد فرزند دوم حضرت
میان لالا صاحب دو پسر خلف گذاشتند عبد القدوس و سرور جان میان عبد القدوس مغفور
را دو پسر شیرین جان و ابراہیم جان و میان سرور جان را یک پسر مسمی میان عبد الحکیم
میان غلام اعظم عرف کوکو آقا و فرزند سوم حضرت میان لالا صاحب را چہار پسر میان
بہاء الدین میان عبد الستار میان غلام حسن میان ضیاء الدین سلمہم ربہم میان محمد سعید فرزند

چہارم حضرت میاں لالا صاحب را یک پسر میاں عبدالحکیم نام حضرت میاں عبدالکریم فرزند ثالث حضرت حاجی صاحب ایشانرا دو فرزند خلف شدند میاں احمد جان و میاں احد جان ہر دو انتقال فرمودند میاں احمد جان مذکور را سہ فرزند خلف شدند میاں عبدالباقی میاں عبدالغفور میاں عبدالغنی میاں عبدالباقی موصوف رحلت نمودند یک فرزند خلف دارند میاں عمر جان نام و میاں عبدالغفور برادر دوم میاں عبدالباقی را سہ فرزند میاں عبدالقیوم میاں عبدالظاہر میاں عبدالرحیم سلمہم ربہم و میاں عبدالاحد جان کہ فرزند ثانی حضرت عبدالکریم بودند ایشانرا دو فرزند محمد یعقوب و عبداللہ جان سلمہما ربہما حضرت میاں غازی فرزند ہفتم حضرت شاہ غلام حسن و عم ششم حضرت جد امجد قدس اللہ تعالیٰ اسرارہم بودند حضرت حاجی صاحب بن حضرت شاہ غلام حسن و حضرت میاں غازی صاحب ترجمہ و حضرت میر غلام نبی صاحب والد حضرت صاحب عمدہ ہر سہ برادر بہم علینی بودند والدہ ایشان از سادات کرام بود چنانچہ والدہ حضرت شاہ غلام حسن و شاہ غلام حسین نیز از سادات کرام بود و والدہ حضرت جد امجدم صاحب عمدۃ المقامات و برادر عینی او شان حضرت شہید خود حضرت بی بی صاحبہ کلاں دختر شاہ عطاء اللہ صاحب بخاری است ازیں سبب بر اسماء مبارک این ہر سہ طبقہ لفظ شاہ و میر اطلاق میشود حضرت میاں غازی صاحب سکونت در محال بوری کہ ناحیہ ایست از نواحی قندہار میداشتند و صاحب نسبت عالی بودند انتقال ہم در بوری فرمودند ایشان چہار فرزند خلف گذاشتند میاں غلام ابراہیم میاں غلام جیلانی میاں غلام محی الدین میاں عبدالحمید حضرت میاں غلام ابراہیم فرزند نخستین حضرت میاں غازی صاحب بودند صاحب نسبت قوی بودند اکثر عمر شریف خود را در ریاضات میگذرانیدند

کرامات و خوارق عادات از حضرت ایشان زبانزدِ اہلِ آن دیار است او شان نیز انتقال در بوری کردند دو فرزند خلف گذاشتند میان غلام معصومؒ و میان عبدالقدوسؒ میان عبدالقدوسؒ در جوانی رحلت نمودند حضرت میان غلام معصومؒ را یک فرزند خلف ماند میان محمد سالمؒ نام که نواسہ حضرت آغا صاحب فرزند دوم حضرت شہید وداماد حضرت والد مؤلف بودند بمحاسنِ صوری و معنوی آراستہ بودند در عینِ جوانی در قضیۂ طاعون در شہر کراچی ۱۳۳۵ھ انتقال فرمودند یک فرزند خلف گذاشتند میان غلام ابراہیم ایشان نواسہ حضرت والد مؤلف بودند صلاحیت نیک داشتند افسوس کہ بعمر بیست سالگی در قضیۂ طاعون مشاری سند در حدود ۱۳۳۶ھ لاولد رحلت نمودند۔ خاندانِ حضرت غلام ابراہیم اول بن حضرت میان غازی صاحب بر غلام ابراہیم ثانی بن محمد سالم ختم گشت لِلّٰہِ الامرُ مِن قبلُ ومِن بعدُ حضرت غلام جیلانیؒ فرزند دوم حضرت میان غازی بودند سکونت در بوری مذکور داشتند جلادت و شہامت بسیار داشتند با قوم ہزارہ کہ شعبہ از شعب روافض است و دران حدود با افغانان ہم جوار ہستند و در آن عصر نہب و تاراج و مقاتلہ از طرفین باہم بوقوع مے آمد حضرت غلام جیلانیؒ نیز در معرکہ از معارکِ قومِ ہزارہ بزخم گلہ تفنگ شربتِ شہادت چشیدند چہار پسر خلف شدند میان غلام قادرؒ غلام محمدؒ غلام رسولؒ غلام محمدؒ حضرت میان غلام قادر بطور الولد سرٌّ لابیہ در فن جلادت و تہور چون پدر بزرگوار شہرۂ آفاق گشتند ہمعصر و مخلص قبلہ گاہ مؤلف بودند اکثر اوقات عمر عزیز خود را در دار و گیر مقاتلۂ قومِ روافض بسر مے بردند اما چونکہ آن قومِ اشقیا را در نہایت نخوت و شوکت و کثرت بودند کار یکہ میخواست کماہو حقہٗ اتفاق نمے افتاد آخر بحکم الحرب سجال عنہ

مکالمۂ مصالحہ درمیان آوردند وقتے نہ نفر از صنادید و سرواران اشقیا بطرح مسالمہ تردش نزول نمودند حضرت میان غلام قادر بعد ادائے حقوقِ ضیافت یک یک را از مہمانخانہ کشیدہ در مسلخ ذباحت آوردہ ذبح سیکنانید تاکہ جملہ را در انتقام والد شہید خود ذبح نمودند خود نیز چندے آوارہ میگشت آخر بعد از انتظامِ حکومت بر جاے خود استقرار یافتند در حدود ۱۳۰۶ھ در شہرِ کلات بلوچی رحلت نمودند از ایشان یک فرزند ماند عبداللہ نام کہ بطرح لاابالی در حدود سندہ میگذرانند میان غلام محمد پسر دوم حضرت غلام جیلانی در غربت در حدود کچ مکران رحلت نمودند لا عقب لہ میان غلام رسول پسر سوم حضرت غلام جیلانی اواخر عمر خود در حدود سندہ با وضاع مختلف بسر بردند در شہر ہالا ضلع حیدرآباد رحلت نمودند از ایشان چہار پسر خلف شدند عبدالحمید محمد ابراہیم محمد اسماعیل احمد جان میان غلام مجدد پسر چہارم حضرت غلام جیلانی در عنفوان جوانی در قندہار وفات نمودند لا عقب لہ و میان غلام محی الدین فرزند ثالث حضرت میان غازی و میان عبدالحمید فرزند رابع حضرت میان غازی را عقب معلوم نشد. بانجام رسید احوالِ اولاد حضرت غلام حسن قدس سرہٗ رحمہم اللہ تعالیٰ اسلافہم و بارک فی اخلافہم۔

تذکرۂ سابعہ در بیانِ اولاد قطبِ زمان قیومِ جہان مدظلہٗ العالی حضرت حاجی محمد صفی اللہ قدس سرہٗ

احوالِ حضرتِ ایشان از ابتداءِ سنِ طفلی تا وصولش بمقاماتِ عالیات و تفصیلِ کشف و کرامات و شمول فیض عامش بتمامی جہات و وفاتِ ایشان در سفرِ عربستان و نیز از فیض الوارش در حدیقہ اولیٰ بہادرہم جملہ در عمدۃ المقامات حضرت جد امجدم بتفصیل تمام نوشتہ اند بلکہ موضوع کتاب مذکور و علتِ غائی او ذکر حضرت ایشان ست

این کتاب کہ موضوعش بیان انساب مجددیان است گنجایش برخے ازان تفصیل ندارد وحضرت ایشان فرزند نہم حضرت قطب الاقطاب شیخ حاجی غلام محمد معصوم معروف بمعصوم ثانی اند ولادت ایشان چہارم ذیقعدہ سنہ ۱۱۶۶ھ از والد شریف ایشان منقول است کہ شب تولد ایشان بزیارت حضرت ابو البشر علیہ السلام مشرف شدم حضرت ابو البشر درواقعہ بشارت دادند کہ فردا بخانہ تو فرزندے تولد خواہد شد کہ اعجوبۂ روزگار ووارث نسبت آباء و اجداد خواہد بود و عالمے ازو منور خواہد شد اسم مرا ابوے گذار چون ایشان بیدار شدند و بعد نماز فجر در خانقاہ مشغول مراقبہ شدند دیدند کہ کعبہ حسنی بخانۂ ایشان نزول نمودہ میگوید کہ برائے زیارت فرزند نو متولد شدۂ تو آمدہ ام درین بودند کہ بشارت تولد آن قرۃ العین بسمع مبارک رسانیدند۔ انتہی مختصراً۔ صاحب ہدیہ مینویسند ایشان ولی کامل و عالم و فاضل و صاحب تصانیف بودند سجع مہر شان این بود

	کندہ بر لوح دل صفی اللہ		کلمۂ لا الہ الا اللہ

مؤلف گوید وفات ایشان صبح یوم اثنین ماہ ذیقعدہ سنہ ۱۲۱۲ھ در جہاز بقرب حدیدہ مدفون شہر حدیدہ فقیر در سنہ ۱۳۱۰ھ بخدمت حضرت قبلۂ خود بزیارت ایشان مشرف شدہ است۔ طوبیٰ لمن زارہ۔ ایشانرا سوائے بنات ہشت پسر خلف ماندند حضرت شاہ ولی اللہ حضرت میان قدرۃ اللہ حضرت میان کرامۃ اللہ حضرت میان امین اللہ حضرت میان ذکر اللہ حضرت میان ظہور اللہ حضرت میان مطیع اللہ حضرت میان عبد الباقی قدس اسرارہم حضرت شاہ ولی اللہ فرزند نخستین حضرت قیوم جہان بودند احوال و درجات کمال و اکمال و زہد و تقوے و تبتل وانزوا ایشانرا حضرت جدامجدم بتفصیل نوشتہ اند آنچہ بمؤلف کتاب معلوم شدہ ایشانرا یک پسر بود میان غلام محی الدین

مدفن

که در مراجعت از سفر حرمین الشریفین بسبب شکست جهاز در دریاے شور
شدہ بشربت شهادت چشیدند ایشانرا یعنی حاجی میان غلام رسول را یک پسر
عقب ماند که نامش ونام اولادش معلوم نشد۔ حضرت میان قدرة الله فرزند دوم حضرت
قیوم جهان بودند زبدۂ اصحاب کمال قدوۂ ارباب حال بودند از حضور حضرت
والد بزرگوار خویش کسب کمالات طریقه بنقطۂ انتها رسانیده بودند بعد ارتحال والد
شریف بر مسند ارشاد جلوه فرما شدند در نواحی کوهستان کابل سکونت داشتند
ایشانرا شش فرزند خلف شدند میان آیة الله میان فضل الله میان عطاے نقشبند
میان نثار نقشبند میان گداے نقشبند میان فداے نقشبند حضرت میان آیة الله
که فرزند نخستین حضرت قدرت الله بودند در حین حیات والد ماجد خود کامل و
مکمل گردیده بودند از ایشان سه فرزند خلف شدند حضرت میان نبی الله میان غلام الله
میان نثار الله حضرت میان نبی الله که فرزند اول حضرت میان آیة الله بود از ایشان
چهار فرزند خلف شدند میان فضل الله میان غلام محی میان غلام قیوم میان عبد السلام
ازانجمله میان غلام قیوم بعز شهادت رسیدند سه فرزند خلف گذاشتند میان
عبد الواحد میان عبد الهادی میان گل جان سلمهم ربهم سه فرزندان باقی حضرت
میان نبی الله را عقب معلوم نشد حضرت میان غلام الله فرزند دوم حضرت میان
آیة الله را دو پسر عقب شدند میان آقاے شیرین میان جان میان آقاے شیرین را
یک پسر میان گداے جان سلمهم ربهم حضرت میان نثار الله فرزند سوم حضرت
میان آیة الله دو پسر خلف گذاشتند میان غلام سرور میان غلام قادر میان غلام سرور
را یک پسر مسمی میان غلام جان میان غلام قادر را نیز یک پسر مسمی میان غلام حیدر

سلمہم ربہم حضرت میاں نضل اللہ فرزند دوم حضرت قدرۃ اللہ بن حضرت قیوم جہان ایشان نیز در حیات والد بزرگوار بدرجہ کمال رسیدہ بودند از ایشان شش پسر خلف ماندند میان حزب اللہ میان شیرین آقا میان تبرک میان پادشاہ میان غلام حضرت میان گل آقا حضرت میان حزب اللہ را عقب معلوم نشد میان شیرین آقا را یک پسر مسمی میان عبداللہ جان۔ حضرت میان تبرک را دو پسر میان آقا کلان میان آقا میا بخی حضرت میان پادشاہ فرزند چہارم حضرت میان فضل اللہ شخصے سعمر زاہد متقی صاحب کمالات بودند از جد بزرگوار خود حضرت میان قدرۃ اللہ کسب کمالات سلوک کردہ بودند و تمام سلوک از والد بزرگوار خود کردہ صاحب ارشاد بودند ایشان را سہ پسر خلف ماندند حضرت میان غلام مجدد و حضرت میان آقا میر حضرت میان فدائے معصوم حضرت میان غلام مجدد را پنج پسر میان غلام نبی میان غلام معصوم میان غلام محی الدین میان فدائے مجدد و میان عبدالرزاق ازان جملہ میان فدائے مجدد در سفر حرمین الشریفین انتقال فرمودند یک پسر عقب گذاشتند میان غلام نقشبند و سے را نیز یک پسر میان گل جان آقا دیگران را عقب معلوم نشد حضرت میان آقا میر پسر دوم حضرت میان پادشاہ را دو پسر میان غلام فاروق میان عبدالرحیم سلمہما ربہما حضرت میان فدائے معصوم پسر سوم حضرت میان پادشاہ را دو پسر میان غلام ربانی کہ حافظ قرآن مجید است و میان غلام محمد نام سلمہم ربہم حضرت میان غلام حضرت فرزند پنجم حضرت میان فضل اللہ را دو پسر میان آقا حضرت میان عطا محمد حضرت میان گل آقا فرزند ششم حضرت میان فضل اللہ را یک پسر میان میر آقا سلمہم ربہم حضرت میان عطا نقشبند پسر سوم حضرت میان قدرۃ اللہ ابن حضرت

قیوم جہان را یک پسر حضرت میان آغا صاحب او شاہزاہ نیز یک پسر مسمی میان حضرت جان۔ حضرت میان آغا نقشبند پسر چہارم حضرت میان قدرۃ بن حضرت قیوم جہان و حضرت میان گدائے نقشبند پسر پنجم حضرت میان قدرۃ اللہ و حضرت میان فدائے نقشبند پسر ششم حضرت میان قدرۃ اللہ اولادِ این ہر سہ حضرات اخیر الذکر معلوم نشد۔ اینجا باختتام رسید احوال اولاد حضرت قدرۃ اللہ قدس اللہ حضرت میان کرامت اللہ فرزند سوم حضرت قیوم جہان قدس سرہٗ انتباہ صاحب عمدۃ المقامات این حضرت را فرزند سوم حضرت قیوم جہان مقرر کردہ اند و نوشتہ اند کہ در نواحی طلکی سکونت دارند بنابران فرزندان عقب ماندہ حضرت ایشان را ہشت نوشتہ اند و حضرت میان فضل محمد صاحب کابلی نبیرہ زادہ حضرت خواجہ میان عبد الباقی صاحب قدس سرہٗ کہ این تذکرہ اکثر از فرمودہ ایشان تحریر میشود این حضرت اعنی میان کرامت اللہ را اصلاً نوشتہ اند و فرزندان خلف شدہ حضرت قیوم جہان قدس سرہٗ را ہفت نوشتہ اند والعلم عند اللہ تعالیٰ

حضرت میان امین اللہ فرزند چہارم حضرت قیوم جہان قدس سرہٗ صاحب عمدہ در حقش اینقدر فرمودہ اند کہ این مخدوم زادہ طبع شعر بسیار خوب دارند انتہیٰ بتوقف گوید این رباعی در اخیر قصیدہ در تاریخ رحلت حضرت والد ماجد خود قدس سرہٗ نہایت موزون فرمودہ اند۔ رباعی۔

سر بجیب فکر بردم ہاتفم گفتا ہمین	انچنین تاریخ میگو تا نگوید کس جواب
رفت از خلق از وفات آنشہ قیوم وقت	عقل از سر سر زلبنشر از خواب خراب

ایشان در غزوہ سکھان شربت شہادت چشیدہ اند از جناب ایشان سہ فرزند خلف ماندہ

حضرت میان عظیم اللہ رحمہ ربہ حضرت میان عزیز اللہ مشہور بحضرت گدائی مجدد و حضرت میان
عتیق اللہ۔ حضرت میان عظیم اللہ فرزند نخستین حضرت میان امین الدین قیوم جہان قدس سرہٗ
بانواع فضائل آراستہ بودند سکونت در کلات بلوچی اختیار فرمودہ بودند و بانتہائے عمر
طبعی رسیدہ بودند مؤلف کتاب عفی عنہ در حدود سنہ ۱۲۸۵ ہزار و دوصد و ہشتاد و پنج کہ
عمرش کمتر ہفت سالہ بود بزیارت حضرت عظیم اللہ در شہر قندہار مشرف شدہ بود
چہرۂ خوب و درست نہایت معمر با محاسن سفید پر انبوہ بودند ایشان را یک پسر بود حضرت
میان حبیب اللہ رحمہ ربہ ایشان اکثر ایام آخر عمر خود در شہر بمبئی بکمال عزت
بسر بردند و مرحوم آنجا از انوار فیوضاتش بہرہ مند گشتند تا الیوم مرید زادہ ہائے
حضرت ایشان در بمبئی موجود اند و حضرت اوشان ہم در عین شباب در حدود سنہ ۱۲۷۶
ہم در حیات والد بزرگوار خود در بمبئی انتقال فرمودند مرقد منورش در آنجا مشہور و معروف
است از اوشان نیز یک فرزند خلف ماندند حضرت میان عبدالقدوس مشہور
بحضرت شیرین جان صاحب این حضرت عمہ زادہ مؤلف کتاب عفی عنہ بودند در حدود
سنہ ۱۲۷۲ در شہر قندہار متولد شدند از ایام طفولیت تا سن شباب تربیت صوری
و معنوی از حضرت قبلہ و کعبۂ مؤلف یافتہ بودند و بانواع کمالات فائز شدہ بودند
و سلوک خاندان مجددیہ بترتیب از حضرت قبلۂ ما کہ خال ایشان بودند بآخر رسانیدہ
بودند و مجاز شدہ بودند در حیوٰۃ حضرت مرشد خود صاحب ارشاد بودند در زہد و تقوےٰ
و فہم و فراست یگانۂ روزگار بودند از فرط اشفاق کہ حضرت قبلۂ ما براو داشتند وے را
بشرف دامادی خود قبول فرمودہ بودند و انواع بشارات در حق اوشان بزبان مبارک
مے آوردند بعمر شصت و دو سالگی در شہر ٹنڈہ محمد خان ضلع حیدرآباد سندھ تاریخ چہارم

ماہ محرم شب جمعہ انتقال فرسودند انّا للّٰہ وانّا الیہ راجعون تاریخ رحلتش کہ بر لوح مرقدش کندہ اند مؤلف کتاب چنین گفتہ :-

شیخ عبد القدوس حق آگاہ	کرد زین دار بے بقا رحلت
شب پنجشنبہ چارم عاشور	روح شان شد روان سوئے جنت
سال ترحیل او بگفت حسن	لفظ مغفور با سر حسرت

ایشان سہ پسر خلف گذاشتند میان عبد السلام میان محمد عمر میان عبد الغفار میان عبد السلام کہ فرزند نخستین حضرت عبد القدوس اند با نواع فضائل موفق اند بر مسند والد مکرم خود گشتہ اند عمرش تقریباً سی و سہ سال میان محمد عمر فرزند دوم حضرت عبد القدوس اند این صاحبزادہ حلیم خلقتے است فہم و فراست بکمال دارند عمرش نوزدہ سال میان عبد الغفار فرزند سوم حضرت عبد القدوس اند طالب علم با استعداد است عمرش پانزدہ سال میان عبد السلام مذکور را درینوقت یک پسر میان احمد جان کہ نواسۂ مؤلف کتاب است سلمہم ربہم حضرت میان عزیز اللہ عرف میان گدای مجدد فرزند دوم حضرت میان امین اللہ بودند ایشانرا یک دختر بود منسوب بہ میان محمد شریف شکارپوری ولد حضرت فدائے محی الدین دیگر فرزند نرینہ از حضرت میان گدائے مجدد خلف نماند حضرت میان عتیق اللہ فرزند سوم حضرت میان امین اللہ بودند ایشان در فن سپاہیگری و تقرب سلاطین و جلادت و شہامت حظ وافر داشتند از او شان چہار پسر خلف ماندند میان محمد یعقوب میان غلام نقشبند میان محمد اعظم میان عبد الحلیم میان محمد یعقوب را خلف نماند میان غلام نقشبند را دو پسر میان عبد الغفور میان عبد الاحد حضرت میان عبد الغفور را یک فرزند حضرت عبد الشکور است از اولاد میان

عبد اللہ آگہی نشد حضرت میان محمد اعظم فرزند سوم حضرت میان عتیق اللہ را چہار پسر
خلف شدہ است میان محمد امین میان عبد الرسول میان محمد افضل میان عبد القدوس
ازانجملہ میان محمد امین را دو فرزند موجود است میان محمد اشرف میان محمد فرخ سلمہم
حضرت میان عبد الحلیم فرزند چہارم حضرت میان عتیق اللہ را دو پسر میان علی جان و
میان محمد عظیم سلمہم ربہم۔ حضرت میان ذکر اللہ فرزند پنجم حضرت قیوم جہان قدس سرہٗ
در کوہستان کابل سکونت داشتند و در آخر عمر بشرف شہادت مشرف شدہ اند دو پسر
خلف گذاشتند حضرت میان پادشاہ لاعقب اند حضرت میان عنایت اللہ حضرت عنایت اللہ
را دو پسر خلف شدند حضرت میان ہدایت اللہ حضرت میان حضرت حضرت میان ہدایت اللہ
را سہ پسر میان فدائے احمد میان عبد الشکور میان عنایت اللہ میان حضرت صاحب را
نیز سہ پسر میان عبد العزیز میان عبد الرشید میان عبد الکریم سلمہم ربہم۔ حضرت میان ظہور اللہ
فرزند ششم حضرت قیوم جہان قدس سرہٗ این مخدوم زادہ در طفولیت نہایت مقبول
والد شریف خود بودند بسن کمال و تکمیل رسیدند بعد از رحلت چہار پسر خلف گذاشتند
حضرت میان فدائے معصوم حضرت میان گدائے معصوم حضرت میان عطائے معصوم
حضرت میان سید احمد حضرت میان فدائے معصوم کہ فرزند اول حضرت میان
ظہور اللہ است دو پسر خلف گذاشتند حضرت میان غلام سرور حضرت میان گل بادشاہ
حضرت میان غلام سرور نیز دو پسر دارند میان غلام عثمان میان غلام حسن۔ میان
غلام عثمان را یک پسر مسمی میان شیر بہجان میان غلام حسن را نیز یک پسر میان
آقا گل جان حضرت میان گل بادشاہ پسر دوم حضرت فدائے معصوم را یک پسر
میان غلام بہاء الدین کہ مفقود است حضرت میان گدائے معصوم فرزند دوم حضرت

میان ظہور اسد را شش پسر خلف شدند میان فضل محبوب میان فضل علی جان میان فضل نبی میان محمد ہاشم میان فضل رحمان میان فضل صدیق حضرت میان فضل محبوب را سہ فرزند میان خیبر جان آقا گل جان لعل باد شاہ وحضرت میان فضل علی را یک پسر میان فقیر جان وحضرت میان فضل نبی را نیز یک پسر اکبر جان میان محمد ہاشم را چہار پسر معشوق جان صبور جان یعقوب جان نام چہارم معلوم نشد سلمہم ربہم۔ حضرت میان فضل رحمان را یک پسر گل صاحبزادہ حضرت میان فضل صدیق را دو فرزند است میان فضل صابر میان جان سلمہا ربہما۔ حضرت میان عطاے معصوم پسر سوم حضرت میان ظہور اسد را چہار فرزند خلف شدند حضرت میان ضیا معصوم حضرت میان محمد امین حضرت میان غلام جیلانی حضرت میان محمد سعید۔ حضرت میان ضیا معصوم صاحب ارشاد و سالک مسلک سداد بودند در تواضع و خلق عظیم و قناعت بقلیل و زہد و تقشف لباس حظ عظیم داشتند اکثر اوقات در جوار بیت اللہ معظم میماندند در رفت و آمد حضرت ایشان بحرمین الشریفین مخلصانش از شہر بمبئی و سائر بلاد ہند فیضیاب مے شدند در حدود ۱۳۳۰ھ انتقال فرمودند در توابع جلال آباد محل چار باغ کہ مسکن داشتند مدفن یافتند احوال و اسمار اولادش عنقریب ذکر خواہد شد۔ حضرت محمد امین فرزند ثانی حضرت میان عطاے معصوم را خلف نماند حضرت میان غلام جیلانی فرزند ثالث حضرت میان عطاے معصوم را دو پسر میان غلام ربانی میان عبد اللہ سلمہا ربہما۔ حضرت میان محمد سعید فرزند رابع حضرت میان عطاے معصوم شخصے صاحب ارشاد است در طریقہ علیہ قادریہ خلیفہ جناب ملا نجم الدین صاحب اند کہ او از طرف جناب اخوند صاحب صوات علیہ الرحمۃ ماذون بودند اولادش معلوم نشد حضرت میان سید احمد پسر چہارم حضرت میان

ظہور اللہ را دو پسر میاں فضل رحیم میاں حبیب جان حضرت میاں ضیاء معصوم صاحب
دو پسر خلف شدند میاں عبدالقادر و میاں جی حضرت میاں عبدالقادر را پنج پسر خلف شدند
میاں سلطان جان میاں خواجہ جان میاں گل جان میاں شیرین جان میاں مختار جان
سلمہم ربہم و حضرت میاں جی برادر میاں عبدالقادر را اولاد معلوم نشد حضرت
میاں مطیع اللہ فرزند ہفتم حضرت قیوم جہان قدس سرہ بودند از احوال این حضرت جد
امجدم صاحب عمدہ اینقدر نوشتہ اند کہ بعد از والد خود در جوانی رحلت نمودند لاعقب لہ
حضرت خواجہ حاجی میاں عبدالباقی فرزند ہشتم حضرت قیوم جہان قدس سرہما حضرت
جد امجدم صاحب عمدہ در بیانش اینقدر نوشتہ اند عمر این مخدوم زادہ در حیات
والد شریف خود بد و سالگی رسیدہ بود والدہ این مخدوم زادہ از اولاد حضرت خواجہ
خواجگان بہاء الدین بلاگردان است رضی اللہ عنہ از ین حرم بتولد این مخدوم زادہ
حضرت مرشد قیوم جہان خیلے محظوظ شدند اللہم وفقہ فیما تحب و ترضی۔ انتہی۔
و حضرت اخوی میاں فضل محمد صاحب کہ اکثر این تذکرہ از نوشتہ ایشان ثبت میشود
در احصار اوصاف و القابش کمال اطناب فرمودہ اند والحق مرتبہ کمال حضرت
ایشان فوق آنست کہ کسے بستائش آن برسد اما از آنجا کہ مبناے این کتاب
بر اختصار است شمہ از تحریر شان بعبارتش ثبت مے شود۔ بدانکہ حضرت ایشان
از طرف مادر سید و والدہ ماجدہ ایشان از اولاد حضرت احمد جام ژندہ پیل است
قدس سرہ و بسن چہار دہ سال از حضرت قبلہ خود باز ماندند۔ انتہی بلفظہ۔ مؤلف گوید
عفی عنہ کہ عبارت حضرت موصوف با عبارت حضرت صاحب عمدہ در دو محل مخالفت
دارد یکے کہ صاحب عمدۃ المقامات والدہ حضرت ایشانرا از اولاد حضرت خواجہ

محمد نقشبند قدس سرہٗ نوشتہ اند و حضرت موصوف از اولاد حضرت احمد جام قدس سرہٗ
دوم آنکہ عمر حضرت ایشان را صاحب عمدہ حین انتقال والد بزرگوارش دوسالہ
نوشتہ اند و حضرت موصوف چہاردہ سالہ نوشتہ اند و العلم عند اللہ تعالیٰ۔ رجوع
بعبارت حضرت اخوی موصوف و بشرف انابت از حضور مرشد و قبلۂ خود مشرف شدہ
در ہمان صغر سن از دولت حضور مشاہدہ حظ جسیم یافتہ و باشارات عالیہ و بشارات
متعالیہ چہ در حضور و چہ در غیب ایشان نوازے نواختند چنانچہ در سفر حرمین الشریفین کہ
آخرین سفر حضرت قیوم جہان است قدس اللہ تعالیٰ سرہٗ بحقائق پناہی مخدوم محمد ابراہیم
کہ از اجلۂ خلفاء ایشان است در ایام قریب انتقال خطاب فرمودند کہ صاحب
نسبت خاص و جانشین بالاختصاص فرزند کہتر میان عبد الباقی است و فردی بزبان
الہام ترجمان ارشاد فرمود بطریق سجع مہر در صفحہ خاتم کہ نقش فرمودہ بودند تسلیمش نمودند
و نیز ارشاد شد کہ شما آن قرۂ باصرہ را نخواہید دید فرزند شما محمد ہاشم بشرف صحبت
خواہد رسید و از گلشن معرفت جرعہ خواہد کشید این خاتم را بوے بسپارید کہ بجد امجد است
فرزند عزیزم تقدیم نماید منقوشۂ خاتم این است ؎

	بہار در گذر است دشتاب کن ساقی ز گلستان صفی ماند یک گلے باقی	

انتہیٰ بلفظہ۔ بعد ازان چندے از کرامات حضرت ایشان نوشتہ اند۔ مؤلف گوید مخفی
کہ وفات حضرت ایشان در شہر کابل در حدود ۱۲۸۵ھ ہزار و دو صد و ہشتاد و پنج
تقریباً واقع شد و خبر انتقالش بیاد فقیر است رحمہ ربہ۔ حضرت ایشان راسہ فرزند بودند۔
حضرت حاجی غلام حمید حضرت میان غلام صدیق حضرت میان غلام عمر حضرت

حاجی میاں غلام حمید فرزند بزرگ حضرت ایشان بودند و بکمالات ظاہری و باطنی متعد و بدولت ارشاد از حضور والد شریف خود مستفید لیکن مستتر شدین کمتر مے پرداختند و اوقات گرامی خود مصروف وظائف عبودیت مے ساختند بسن ہفتاد سالگی در سنہ ۱۳۰۵ ہزار و سہ صد و پنج ہفدہم ربیع الاول برحمت حق پیوستند ایشان سہ فرزند داشتند حضرت میاں عبد الاحد حضرت میاں عبد القدیر حضرت میاں عبد القادر۔ حضرت میاں عبد الاحد را یک فرزند حضرت میاں عبد الواحد و حضرت میاں عبد القدیر را نیز یک پسر میاں محمد یوسف سلمہم ربہم از احوال اولاد میاں عبد القادر آگہی نشد۔ حضرت میاں غلام صدیق فرزند دوم حضرت حاجی میاں عبد الباقی بودند مسند افاضت بوجود مبارکش مزین بود مراتب سلوک از خدمت والد ماجد خود بآخر رسانیدہ و بعد ارتحال والد بزرگوار بر مسند ارشاد جلوس فرمودہ خلائق کثیر از فیوضاتش بہرہ یاب شدند آخر بعد سنون تاریخ پنجم جمادی الثانی ہزار و سہ صد و پنج ۱۳۰۵ در شہر کابل انتقال فرمودند رحمہ ربہ ایشان را یک فرزند خلف ماند حضرت میاں غلام قیوم وجود مبارکش تبعًا لآبائہ الکرام بانواع فضائل صوری و معنوی آراستہ بود و مسند ارشاد از انوار فیوضاتش تازہ اکثر ایام عمر شریفش بانواع امراض و اسقام میگذشت باوجو آن وظائف شریعت و طریقت را بجدے مرعی میداشتند کہ باعث حیرت ناظرین میگشت مؤلف عفی عنہ در حدود سنہ ۱۳۲۹ حین مراجعت ایشان از سفر کاٹیاواڑ در در ش بر دیار سندہ بشرف زیارتش رسیدہ بود و چند روز در سفر شان تا کوئٹہ سرحد افغانستان بخدمتش ملازم ماندہ وجود شریفش فخر خاندان مجددیان و رونق بخش طریقہ نقشبندیان بود افسوس کہ ہم در آن ایام سنہ ۱۳۳۰ ہزار و سہ صد و سی در شہر کابل رحلت فرمودند اخوی حضرت محمد مفضل

فرزند نخستین ایشان بیان اوصافش و قصۂ وفاتش باشباع نوشته اند در آخر میفرمایند
تاریخ وصالش که در عالم رؤیا این ہیچمدان را از عالم غیب رسیده این فرد است ؎

	نہادا فسر فردوس را و رضوان گفت مجدد مائۃ رابع العشر آمد ہ	

توفی رحمہ اللہ تعالیٰ لیلۃ السبت لاربع وعشرین خلون من شعبان المعظم ۱۳۳۰ھ حضرت
ایشان سہ فرزند خلف گذاشتند حضرت میاں فضل محمد حضرت میاں فضل عمر حضرت میاں
محمد صادق حضرت میاں فضل محمد فرزند نخستین حضرت ایشان است و سجاده نشین
حضرت قیوم جہان قدس سرہٗ وجود مبارکش بانواع فضائل از علم و عمل آراسته و از
نسبت خاص مجددیہ بہرۂ کامل یافتہ در اینوقت بحمد الٰہی مسند ارشاد حضرات کرام
بوجود مسعودش واقعہ دارالسلطنة کابل مزین است سلمہ ربہ والبقاه مؤلف عفی عنہ
شرف ملاقاتش وقت تشریف آوری والد بزرگوارش بہ دیار سندھ دریافتہ ۔ متع
اللہ المسلمین بطول حیاتہ ایشان را دو پسر حضرت میاں سنای محصوم حضرت میاں
عبد اللطیف حضرت حاجی میاں فضل عمر فرزند دوم حضرت میاں غلام قیوم اند ایشان
نیز موفق بافضال نامتناہی اند علم و عمل و تواضع بانسبت مجددیہ ایشان را حاصل
مؤلف بشرف ملاقاتش در ۱۳۴۲ھ در مکہ معظمہ و در منیٰ ایام حج رسیده و محظوظ گشته
سلمہ ربہ ایشان را یک پسر معلوم شده مسمی میاں فضل عثمان حضرت میاں محمد صادق فرزند سوم
حضرت غلام قیوم اند احوال اولاد این حضرت معلوم نشده سلمہ ربہ حضرت میاں
غلام عمر فرزند ثالث حضرت خواجہ میاں عبد الباقی قدس سرہٗ بودند کمالات صوری و معنوی
حضرت والد بزرگوار خود حاصل نموده بودند اما افسوس کہ در سن شباب در حیوۃ حضرت

قبلہ گاہ خود برحمتِ حق پیوستند از او شان یک فرزند خلف ماند حضرت میان ناصر الدین
معروف بحضرت جانان ایشان نیز در علم ظاہر بمرتبہ کمال رسیدہ بودند طبع شعری رسان
داشتند خط خوب می نوشتند مؤلف را با ایشان در حدود ۱۲۹۰ھ ملاقات حاصل شدہ بود
از ایشان اولادِ ذکور خلف نماند رحمہم اللہ تعالیٰ اسلافہم وبارک فی اخلافہم۔

انتباہ ۔ آنچہ نامہائے حضرات درین تذکرہ ذکر شدہ است از نوشتۂ حضرت
اخوی محمد فضل صاحب موصوف در تحریر آمدہ اند و آن نوشتۂ چہار پنج سال قبل از تحریر
این کتاب ثبت شدہ بعد ازان تا اینوقت محتمل کہ حضرات کثیر بوجود آمدہ باشند کہ
اسمائے شان داخل این تذکرہ نشدہ باشد و ہمچنین حال در تذکرہ ہائے دیگر ہر کہ بران
وقوف یابد و بآن ملحق نماید باعث اتمام فائدہ خواہد بود۔ بانجام رسید ذکر اولاد حضرت
قیوم جہان قدس سرہٗ و باتمام آن باختتام رسید احوال اولاد حضرت عروۃ الوثقیٰ
رضی اللہ تعالیٰ عنہ ورزقنا اللہ تعالیٰ وجمیع اولادہ رشحۃ من بحار فیضانہ

تذکرۂ ثامنہ در بیان احوال اولاد حضرت شیخ محمد یحییٰ عرف شاہ جیو فرزند صغیر حضرت مجدد الف ثانی رضی اللہ عنہ

ولادت باسعادت ایشان در ۱۰۲۷ھ واقع شدہ و بتاریخ بست وہفتم جمادی الاخری
۱۰۹۶ھ بعمر ہفتاد و یک سال رحلت فرمودند و در سرہند شریف در گنبد علیحدہ متصل
گنبد والد بزرگوار خود از جانب قبلہ آسودہ اند از حضرتین کسب کمالات کردند و صاحب
تصنیف اند حضرت شیخ وحدت تاریخ ارتحال شان بنظم کشیدہ فرمودہ اند :۔

آن عارفِ باللہ تبارک وتعالیٰ	جبرئیل صفت رفت بسوئے عالمِ بالا
تاریخِ وصالش چو بپرسند عزیزان	گو بودہ ولی شیخ محمد یحییٰ

ایشان را سه پسر و یک دختر بودند شیخ ضیاء الدین یوسف عرف میان چٹھو شیخ زین العابدین عرف
میان فقیر الله شیخ محمد اکرم لاعقب له شیخ ضیاء الدین یوسف المعروف شیخ چٹھو در سنه ۱۰۹۰
پیدا شدند و در سنه ۱۱۷۶ بعمر هشتاد و شش وفات یافتند دو پسر و چهار دختر داشتند
شیخ حسن علی معروف به شاه چراغ شاه احمد شاه چراغ را سه پسر و سه دختر غلام یحیی عرف
میان محمدی محمد باقر مشهور به میان حاجی محمد سعادت الله غلام یحیی را یک پسر
غلام نقشبند لاعقب له و محمد باقر عرف میان حاجی بتاریخ ۱۰ رجب سنه ۱۱۸۳ وفات
یافت و یک پسر گذاشت شاه احمد وے را دو پسر شاه حسن شاه رضا شاه حسن را یک
نامعلوم الاسم در طفلی فوت شد و برادرش شاه رضا را یک دختر و میان محمد سعادت الله بن
شاه چراغ را یک پسر قدرت الله و دو دختر و شاه احمد برادر شاه چراغ را دو دختر
و شیخ زین العابدین معروف به شاه فقیر الله فرزند دوم حضرت شاه جیو در سنه ۱۱۰۴ در سرهند
شریف پیدا شدند و از حضرت محمد نقشبند کسب کردند و بتاریخ نهم رمضان المبارک سنه ۱۱۵۸
بعمر پنجاه و چهار وفات یافتند و هفت پسر و دو دختر گذاشتند نور الاحد محمد رضا محمد روشن
درویش احمد شاه گدا ضیا احمد رضی الدین شاه نور الاحد فرزند نخستین شاه فقیر الله از جد
مادری خود حضرت وحدت کسب سلوک کردند و در سنه ۱۱۳۴ وفات نمودند دو پسر داشتند
محمد برهان الله محمد محفوظ محمد برهان الله هم از حضرت وحدت کسب طریقه کردند بتاریخ
۱۳ شوال سنه ۱۱۶۵ وفات یافتند ایشان نیز دو پسر بودند محمد صبغة الله محمد رضوان الله محمد صفی الله
بتاریخ ۵ رمضان سنه ۱۱۶۶ بعمر سی و هشت وفات یافت و دو پسر گذاشت صمصام الله
نجی الله لاعقب له صمصام الله را دو پسر و یک دختر میان نجم الدین میان قمر الدین لاعقب له
میان نجم الدین را سه پسر و دو دختر حافظ جمیل الرحمن حافظ حمید الرحمن مولوی شفیق الرحمن

حافظ جمیل الرحمان را سہ پسر محمد اشرف عبد اللہ نجم الدین وہر سہ از والد ماے جد اجداد
محمد اشرف و عبد اللہ لا عقب لہما فوت شدند نجم الدین را یک پسر جمیل الرحمان سلمہ ربہ
و حافظ حمید الرحمان را دو پسر و دو دختر عبید الرحمن رشید الرحمن و مولوی شفیق الرحمان
در ۱۲۹۵ھ در مدینہ منورہ وفات یافت و یکدختر گذاشت منسوب بمعصوم شاہ مولوی
عبید الرحمن را از بطن غیر مجد دیہ یک دختر شدہ بود بطفلی فوت شد مولوی رشید الرحمن
را دو پسر محبوب الرحمن و خلیل الرحمن۔ و محمد رضوان اللہ برادر محمد صفی اللہ بتاریخ ۲۷
رمضان ۱۲۸۱ھ بعمر پنجاہ و پنج وفات یافت و یک پسر و یکدختر گذاشت غفران اللہ
غفران اللہ را یک پسر محمد خلیل کہ در تاشقند سکونت اختیار کردہ بودند و در ۱۲۸۴ھ
در بخارا انتقال فرمودند اینها را یک پسر محمد یحییٰ کہ قبل از پدر بزرگوار وفات نمود
و شیخ محمد محفوظ برادر محمد برہان اللہ را یک پسر محمد مامون لا عقب لہ شیخ محمد رضا پسر دوم
شیخ فقیر اللہ را سہ دختر۔ شیخ محمد روشن پسر سوم شیخ فقیر اللہ را دو پسر و سہ دختر شیخ غلام محمد
شیخ محمد مہدی شیخ غلام احمد را سہ پسر و یکدختر وجیہ احمد رضا احمد ظہور احمد وجیہ احمد را یک پسر
وزیر احمد۔ وزیر احمد را سہ پسر میر حیدر میر اکبر لا عقب لہ میر احمد میر حیدر را دو پسر غلام مرتضیٰ
سعید احمد لا عقب لہ غلام مرتضیٰ را سہ پسر رؤف احمد مجیب احمد رشید احمد پسرین اولین
رحلت کردند و اخیر حیات است سلمہ ربہ و میر احمد در ملک قشقار ضلع بدخشان
بودند یک دختر گذاشتہ وفات کردند رضا احمد را یک پسر و دو دختر غیر معلوم الاسم
والحال و برادرش ظہور احمد مجذوب بود عقب ایشان معلوم نشد شیخ محمد مہدی پسر دوم
محمد روشن را یک پسر نذر احمد و یک دختر۔ نذر احمد را یک پسر نظیر احمد و نیز یک پسر
حافظ مولوی خلیل احمد کہ در ۱۲۱۵ھ در رامپور پیدا شدند لا عقب لہ۔ شیخ درویش احمد پسر

چہارمی شاہ فقیر اللہ را دو پسر و یک دختر شاہ کمال الدین شاہ وجیہ الدین شاہ کمال الدین را سہ پسر فیض معصوم فیض احمد میان مجبور لاعقب للاول و الآخر میان فیض احمد را دو پسر و دو دختر غلام محی الدین غلام جیلانی لاعقب للثانی غلام محی الدین را دو پسر و یک دختر فیض حسین حکیم احمد حسین لاعقب للاول حکیم احمد حسین را پنج پسر و چہار دختر مولوی امداد حسین مولوی ارشاد حسین مولوی اعجاز حسین میان ممتاز حسین میان سرفراز حسین مولوی امداد حسین مرحوم در ۱۳۱۲ھ وفات یافت دو پسر و سہ دختر داشتند حافظ اولاد حسین میان ابو السعادات لاعقب لہما و حضرت مولوی ارشاد حسین عالم و فاضل و محقق کامل بودند بتاریخ پانزدہم جمادی الآخری ۱۳۱۱ھ در رامپور وفات یافتند پنج پسر و سہ دختر داشتند احسان حسین عرفان حسین در طفلی فوت شد منوان حسین رضوان حسین ریحان حسین مولوی احسان حسین را دو پسر و سہ دختر جواد حسین سجاد حسین مولوی منوان حسین را یک پسر اسعاد حسین رضوان حسین انتقال نمود عقبش معلوم نشد۔ ریحان حسین را دو پسر سلطان حسین اکرام حسین۔ و مولوی اعجاز حسین برادر مولوی ارشاد حسین را چند پسر و دختر بود الحال پنج پسر و دو دختر موجود اند اعزاز حسین عرف میان محمد در ۱۳۱۲ھ بعمر بست سال رحلت کرد ابرار حسین انوار حسین احرار حسین مختار حسین ابرار حسین را یک پسر ذو الفقار حسین انوار حسین بطفلی فوت شد احرار حسین را دو دختر بطفلی فوت شدند و مولوی مختار حسین را عقب معلوم نشد و مولوی ممتاز حسین برادر مولوی ارشاد حسین را یک دختر و میان سرفراز حسین برادر اصغر مولوی ارشاد حسین را اولاد معلوم نشد۔ شاہ وجیہ الدین برادر شاہ کمال الدین را دو پسر سراج معصوم لاعقب لہ نور معصوم ویرا یک پسر ظہور معصوم ویرا عقب معلوم نشد۔ حضرت شاہ گدا پسر پنجم

شاہ فقیر اللہ را کہ بتاریخ نہم رجب ۱۴۲۰ھ وفات کردند یک پسر سعید احمد و پس از یک پسر شریف احمد کہ مجذوب الحال بود بتاریخ نوزدہم رجب ۱۴۱۱ھ وفات یافت و یک دختر گذاشت شیخ ضیاء احمد پسر ششم شاہ فقیر اللہ را سہ پسر و دو دختر شیخ یحییٰ احمد شیخ رضا احمد و شیخ زین الدین شیخ یحییٰ احمد را یک پسر شیخ نثار احمد و سہ دختر شیخ نثار احمد را پنج پسر و سہ دختر معصوم احمد عزیز احمد رفیق احمد مقصود احمد لاعقب لہ منیر احمد معصوم احمد را دو دختر غیر معلوم الحال عزیز احمد را دو پسر وزیر احمد امین احمد منیر احمد را دو پسر و چہار دختر حمید احمد یعقوب احمد میان حمید احمد را چہار پسر و دو دختر وحید احمد سعید احمد فرید احمد ندیم احمد وحید احمد را از بطن زوجۂ اولی یک دختر شدہ بود کہ ہمراہ مادرش رحلت نمود و از زوجۂ ثانیہ دو پسر و سہ دختر محمد احمد محمد موسیٰ پسر اول و دوم و دختر ثانیہ رحلت کردند باقی بقید حیات اند سلمہم ربہم و حافظ سعید احمد کہ در لاہور وفات یافت چہار پسر و سہ دختر سدید احمد حبیب احمد محمود احمد مقصود احمد و فرید احمد را چہار پسر جمیل احمد شکیل احمد جلیل احمد امیر احمد پسر سومی در طفلی رحلت کرد والباقون سلمہم ربہم حافظ ندیم احمد را چہار پسر و یک دختر محمد صادق محمد حسن محمد ابراہیم محمد مدنی مولوی سدید احمد فرزند حافظ سعید احمد را شش پسر و چہار دختر قدیر احمد سلطان احمد ہر دو بطفلی فوت شدند غفور احمد عزیز احمد صدیق احمد محبوب احمد سلمہم ربہم مقصود احمد را دو دختر حافظ جمیل احمد پسر فرید احمد را سہ پسر و پنج دختر امین احمد بطفلی فوت شد نصیر احمد جلیل احمد حافظ شکیل احمد را یک پسر و دو دختر سلطان احمد بطفلی فوت شد و حاجی فرید احمد را از بطن زوجۂ ثانیہ سیدہ شش پسر داؤد احمد سردار احمد ایاس احمد ہر دو اخیر بطفلی فوت شدند وکیل احمد بشیر احمد سلطان احمد وکیل احمد ہم در صغر سن وفات یافت میان یعقوب احمد

برادر حمید احمد را نہ پسر شدہ بودند نذیر احمد مشتاق احمد اسحاق احمد یسین احمد۔
اشفاق احمد عرفان احمد انوار احمد وسیق احمد عمران احمد ہمہ فوت شدند
امین احمد برادر وزیر احمد را یک دختر میاں رفیق احمد برادر عزیز احمد را چہار پسر و دو دختر
حافظ طفیل احمد میاں لطف احمد امیر احمد شہید نام چہارم معلوم نشد لاعقب للاخرین
حافظ طفیل احمد را چہار پسر و یک دختر حافظ نسیم احمد مولوی وسیم احمد قسیم احمد جسیم احمد
اخیرین لاولد رحلت کردند حافظ نسیم احمد را سہ دختر و مولوی وسیم احمد را سہ پسر و ہفت دختر
شدہ بود مختار احمد مشتاق احمد حبیب احمد ازاں جملہ مختار احمد زندہ است سلمہ ربہ
باقی فوت شدند لاعقب لہم و میاں لطف احمد را از بطن زوجۂ اولیٰ دو پسر غیر معلوم
الاسم و چہار دختر از بطن زوجۂ ثانیہ دو پسر شریف احمد سلمہ ربہ و برادرش نامعلوم
الاسم و پنج دختر میاں منیر احمد پسر نجمی شیخ شاد احمد کہ در ۱۲۵۰ھ تقریباً در بلدہ بھوپال
وفات یافتند یک پسر گذاشتند حافظ شاہ وزیر حسین کہ در حیدرآباد دکن مقیم بودند
و ہمونجا در ۱۳۰۰ھ رحلت کردند ایشاں را از زوجۂ اولیٰ مجدویہ ہشت پسر و چہار دختر
اقبال حسین کلاں لاعقب لہ حافظ نواب حسین حافظ امیر حسین لاعقب لہ سید احمد
لاعقب لہ اقبال حسین خورد عرف دولہ میاں احمد حسین و بیر حسین منیر حسین لاعقب لہما
واز زوجۂ ثانیہ سیدہ دو پسر و سہ دختر محی الدین حسین مقبول حسین سلمہما اللہ تعالیٰ حافظ
نواب حسین کہ در کاٹھیاوار مسموم شہید شدند وے را دو پسر و دو دختر بادشاہ حسین
سردار حسین بادشاہ حسین را یک پسر غیر معلوم الاسم در حیدرآباد دکن سردار حسین معروف
بہ سلطان حسین نیز در دکن می باشند اقبال حسین خورد را یک دختر احمد حسین را یک
پسر خورد سال نامش معلوم نشد در حیدرآباد دکن۔ شیخ رضا احمد پسر دوم شیخ ضیاء احمد را

یک پسر و یک دختر شیخ قادریؒ معروف بغلام قادر شیخ قادریؒ را یک پسر و یک دختر
حافظ غلام مرتضیٰؒ حافظ غلام مرتضیٰ را یک دختر شاہ زین الدینؒ پسر سوم شیخ ضیاء احمد
بتاریخ چہارم ذی حجہ ۱۱۹۲ھ بعمر سی و شش وفات نمودند ایشان را یک پسر و دو دختر بود
میاں نصیر الدینؒ۔ میاں نصیر الدین را چہار پسر و چہار دختر میاں فصیح الدین حافظ قطب الدینؒ
مولوی حسین الدینؒ میاں جلال الدینؒ میاں فصیح الدین را یک پسر میاں محمد حسن
و دو دختر میاں محمد حسنؒ در شہر بھوپال مقیم بودند و ہمونجا در ماہ شعبان ۱۳۰۶ھ وفات نمودند
ایشان را دو پسر و یک دختر احمد حسنؒ محمود حسنؒ۔ احمد حسن را احوال و خلف معلوم نشد
محمود حسن را دو پسر و یک دختر سجاد حسینؒ علی حسنؒ و حافظ قطب الدین بتاریخ ۹ صفر
۱۲۴۰ھ در بلدہ رامپور انتقال کردند ایشان را سہ پسر و شش دختر حافظ اکرام احمد مولوی
علاء الدینؒ میاں ضیاء الدینؒ حافظ اکرام احمدؒ المتخلص بضیغم را از زوجہ مجیدہ بیہ دو پسر
و یک دختر حافظ محمد موسےؒ لاعقب لہ میاں منصور احمدؒ پس ایشان در مقام [illegible]
ضلع پرنیال ملک بنگال رفتہ اقامت کردند آنجا نکاح کردند از ان دو پسر ابو الفیض
حصار شریعت و ابو الفتح ظہور قدوسؒ شاہ منصور احمد را دو پسر و یک دختر منظور احمد
مقبول احمدؒ در مدینہ منورہ وفات یافت حافظ منظور احمد نیرؒ در آنجا وفات یافت
وے را چہار پسر و چہار دختر مسعود احمدؒ محمود احمدؒ نام دو پسر و دیگر معلوم نشد و مقبول احمدؒ
برادر منظور احمد را دو دختر پسر و بطفلی فوت شدند و محمود احمد را دو پسر و یک دختر سعید احمدؒ
منصور احمدؒ ہمہ فوت شدند لاعقب لہم و حصار شریعتؒ مع اہل خود در ملک برہما
[illegible]
مقیم اند از اولاد ایشان آگہی نشد و ظہور قدوس را یک پسر در طفلی وفات یافت
و مولوی علاء الدینؒ را کہ در ۱۲۹۹ھ در بلدہ رامپور وفات کردند یک پسر و دو دختر

شده بود ثناء الدینؒ که بعد ہمشیرگانش در طفلی فوت شدند و میان ضیاء الدینؒ اعقبش
معلوم نشد مولوی معین الدینؒ برادر حافظ خطب الدین را که در ۱۲۶۵ھ در مکه معظمه رحلت
کردند یک پسر و یک دختر بہین الدینؒ - میان بہین الدینؒ را یک دختر - میان
جلال الدین برادر مولوی معین الدین را که در بھوپال انتقال کردند یک پسر و دو دختر
مولوی کمال الدینؒ مولوی کمال الدین بتاریخ سوم ربیع الاول ۱۲۹۹ھ در بلدہ
بھوپال رحلت کردند دو پسر و یک دختر گذاشتند میان جمال الدینؒ میان بہاء الدینؒ
حافظ جمال الدینؒ را پنج پسر بشیر الدینؒ احمد جمیل الدینؒ احمد نصیر الدینؒ احمد منیر الدینؒ احمد نام پنجم
معلوم نشد از اینها اول و ثالث حیات اند میان بشیر الدین یک پسر دارند نذیر احمد میان
بہاء الدینؒ را اولاد معلوم نشد شیخ رضی الدینؒ پسر ہفتم شاہ فقیر الله که بتاریخ بست و
چہارم رمضان ۱۱۸۱ھ وفات یافتند وے را یک پسر و یک دختر شیخ محمد شرف
شیخ محمد شرف را چہار پسر و سه دختر حسن احمد نور احمد لا عقب له شعور احمد شکور احمد
حسن احمد را یک پسر حسین احمد و برا عقب معلوم نشد و شعور احمد را یک پسر شاہ رؤف احمد
و یک دختر۔ حضرت شاہ رؤف احمد جامع علوم صوری و معنوی و خلیفه حضرت
شاہ غلام علی دہلوی قدس سره بودند و جامع ملفوظات و مکتوبات و مقامات
ایشان اند و در حال ایشان کتابے بسیط موسوم بجواہر علویه نگاشته اند و تفسیر قرآن شریف
مسمی به رؤفی در اردو دارند سند حدیث از شاہ سراج احمد و از مولانا شاہ عبد العزیز
محدث دہلوی داشتند و فن شاعری از جرأت کسب کردند رافت تخلص میفرمودند
در ۱۲۰۱ھ چہار دہم محرم در رامپور پیدا شدند و بتاریخ ۲۷ ذی قعده ۱۲۵۳ھ بمقام
بندر لیث واقع ملک یمن وفات یافتند دو پسر و دو دختر گذاشتند شاہ خطیب احمد

مولوی حبیب احمد شاه خطیب احمد قدس سره مرد فرشته صفت بود بتاریخ ۱۹ رمضان
سنه ۱۲۲۴ روز دوشنبه پیدا شده‌اند و در سنه ۱۲۶۶ رحلت نمودند ایشان را دو پسر و یک دختر
محمد ابوالبرکات عبد الله ابو احمد والده هر سه از سادات است مولوی محمد ابوالبرکات در
سنه ۱۲۵۹ در بهوپال پیدا شده‌اند و در سنه ۱۲۸۶ در مدینه منوره رحلت کردند ایشان را در مدینه
منوره یک پسر محمد حمزه شده بود که در طفلی وفات یافت و حافظ عبد الله عرف حضرت
ابو احمد صاحب حفظه الله تعالی و بارک فی اوقاته در ماه رمضان المبارک سنه ۱۲۶۰
در بلدهٔ بهوپال پیدا شده‌اند و همونجا در خانقاه جد امجد خود بر مسند ارشاد بر جادهٔ مستقیم
مقیم اند ایشان را چهار پسر و سه دختر در طفلی فوت شده‌اند میان احمد میان محمد میان اسحاق
میان محمد یوسف و چهار پسر و یک دختر موجود اند میان محمد ابراهیم میان محمد اسماعیل
میان محمد یعقوب محمد عباس سوای پسرین اخیرین همه فوت شده‌اند محمد ابراهیم
یک پسر دارد مشهور میان جان مولوی حبیب احمد برادر شاه خطیب احمد مرید
پدر خود بودند بتاریخ نهم رمضان سنه ۱۲۳۱ روز دوشنبه پیدا شده‌اند و در سنه ۱۲۶۲ در بلدهٔ
بهوپال انتقال کردند و دو دختر گذاشتند و میان شکور احمد پسر چهارمی شیخ محمد شرف را
چهار پسر و یک دختر میان محبوب احمد میان نیاز احمد میان صدیق احمد لا عقب له
میان خورشید احمد میان محبوب احمد را یک دختر میان نیاز احمد را پنج پسر میان
کمال احمد میان عبد الحق میان غریب احمد میان لحاظ احمد لا عقب له نام پنجم معلوم
نشد میان کمال احمد را یک پسر و دو دختر حسین احمد و میان عبد الحق سلمهٔ ربه
را که در بهوپال سکونت دارند سه دختر و میان غریب احمد را یک پسر عجیب احمد سلمهٔ ربه
و چهار دختر عجیب احمد را یک پسر غیر معلوم الاسم و شاه خورشید احمد را که در سنه ۱۲۹۱

در مکه مکرمه رحلت کردند سه پسر و سه دختر میان قیوم احمد میان معصوم احمد میان مخدوم احمد
لا عقب لهما میان قیوم احمد را سلمه ربه چهار پسر و دو دختر است فضل احمد سعید احمد
غلام حضرت میان بزرگ۔ سلمه الله من بقی منهم و رحم اسلافهم

با تمام رسید تتمه عمدة المقامات

و انتخاب هدیهٔ احمدیه فی انساب المجددیه للشیخ احمد ابو الخیر مکی رحمه ربه

اعتذار مؤلف

بخدمت حضرات کرام اینکه آنچه در این کتاب اغلاط بینند یا نامهای بزرگان سلف و خلف بغیر القاب چند یابند یا زیاد و کم در تحریر[illegible]ه باشند معذور دارند که مؤلف آنچه داخل کتاب کرده است یا انتخاب عمدة المقامات و هدیهٔ احمدیه است یا نقل خطوط حضرات ساکنین افغانستان که قبل از تحریر کتاب بچند سال رسیده اند یا آنکه علم مؤلف بآن رسیده و معلوم است که کارکنان قضا و قدر تا وقت تحریر کتاب در دفتر افنا و ایجاد محو و اثبات بسیار کرده باشند بهر حال من بعجز و قصور معترفم۔ پس باید که باصلاح آن کوشند اَصلَحَ اللّٰهُ تَعَالیٰ حَالَکُم وَمَآلَکُم۔ وَکَانَ الفَرَاغُ مِن تَالِیفِ هٰذَا الکِتَابِ یَومَ الاَحَدِ السَّادِسِ وَالعِشرِینَ مِن شَهرِ رَجَبِ الفَردِ سنه ۱۳۴۰ھ

وَآخِرُ دَعوَانَا اَنِ الحَمدُ لِلّٰهِ رَبِّ العٰلَمِینَ۔